

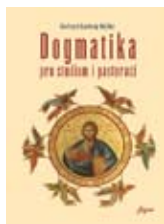
KŘEŠŤAN A FACEBOOK

***ROZHOVOR S JIŘÍM ZAJÍCEM
PO DIECÉZI – HAVLÍČKŮV BROD A HUMPOLEC
ZAMĚSTNAVATEL: BISKUPSTVÍ***

KARLITÁNSKÁ KNIHKUPECTVÍ

Knihkupectví U sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín, tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz

a Knihkupectví U katedrály, Velké nám. 36, Hradec Králové, tel.: 495 063 173, e-mail: hradec@kna.cz

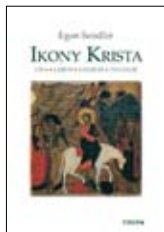

Gerhard Ludwig Müller

Dogmatika pro studium i pastorační

Dlouho očekávaný český překlad kompletní učebnice katolické dogmatiky z pera německého systematického teologa, současného regensburského biskupa a mj. člena Kongregace pro nauku víry. Jasný a přehledný způsob výkladu zpřístupňuje tento manuál i začátečnickům v oboru. V souladu s teologickou metodou doporučenou Druhým vatikánským koncilem zahrnuje každý traktát aktuální vymezení tématu, biblické základy, historický vývoj teologické reflexe i formulace příslušného dogmatu a jeho systematickou prezentaci. Je zde předkládáno tedy nejen aktuální učení církve, ale i jeho prameny, čímž čtenář získává přehled o tom, jak se vyvíjelo chápání základních článků víry v dějinách církve.

Brož., 888 s., 990 Kč

Egon Sendler

Ikony Krista

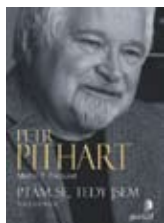
Víra-Umění-Liturgie-Teologie

Se začátkem nového liturgického roku přichází na knižní trh kniha, která prostřednictvím ikon představuje hlavní události Kristova života: jeho narození, zjevení, uvedení do chrámu, proměnění, ukřižování a vzkříšení. Autor se ve svém výkladu soustředí na zpracování ikon v tradici řeckokatolické a pravoslavné církve, přičemž ovšem uvádí i cenné paralely s uměním křesťanského Západu.

Váz., 340 s., 450 Kč

NAKLADATELSTVÍ PORTÁL

Portál – Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8, www.portal.cz

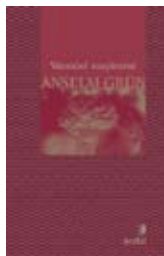

Martin T. Zikmund

Petr Pithart - Ptám se, tedy jsem

Knižní rozhovor mapuje v osobě svého protagonisty životní příběh a myšlení jedné z významných postav generace, která přišla na svět během druhé světové války a osobnostně dozrávala v letech šedesátých. Levicové ladění, které si Petr Pithart odnesl z domova, přispělo jen částečně k jeho komunistické epizodě (1960 – 1968), za níž následovalo vystřízlivění. Své zkušenosti ze dvou historických mezníků, které se odrazily na politické realitě této země a morálním profilu národa (1968 a 1989), popsal už v knihách Osmašedesátý (1978) a Devětaosmdesátý (2009). V tomto knižním rozhovoru je však tón ještě osobnější a důvěrnější.

Váz., 280 s., 359 Kč

Anselm Grün

Vánoční rozjímání

Vánoční poselství jednoho z nejoblíbenějších duchovních autorů současnosti provází čtenáře v krátkých hutných črtách po adventních a vánočních tématech. Ozařuje je jako témata radostného času plného očekávání: tichý čas vs. čas stresu a nákupů, čekání na příchod, podstata bdění, dárky a obdarování, obraz věnce a hvězdy, setkání a naslouchání, opravdová radost, tichá a svatá noc, vánoční hvězda, snůh a Vánoce, stromeček, rodina, Boží překvapení, jesle a stáj, osel a vůl, betlémy, andělé a pastýři, pokoj na zemi, narození Ježíše v našem srdci, zázrak narození, vnitřní dítě, Bůh se stal člověkem, podstata radosti.

Váz., 96 s., 185 Kč

KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, tel./fax: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz, knihkupectvi@paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Anselm Grün – Maria-M. Robbenová

Jdi svou vlastní cestou

Jak čelit zranění z dětství

Na základě interpretace čtyř biblických pasáží a několika známých pohádek autoři objasňují problematiku vnitřních zranění. Všichni jsme v dětství nějak zraňováni, byť to v dospělosti někdy tak ani nenazýváme a byť máme se svými rodiči dobré vztahy. Ježíš je zkušeným terapeutem, který dokáže uzdravit i ta nejzávažnější zranění. V každém z nás je totiž Boží dítě, které je povoláno na cestu k životu. Tato jistota je jako červená nit, která nás bezpečně vede při hledání vlastní životní stopy, již bychom chtěli v tomto světě zanechat.

Brož., 200 s., 185 Kč

Svatý Václav

Omalovánka s vyprávěním

Několik momentů ze života hlavního patrona českého národa. Jak asi trávil své dětství a mládí? V čem byl výjimečným člověkem a panovníkem? Povídejte si o tom společně s dětmi. První omalovánka z nové série o životě českých světců.

Brož., 16 s., 35 Kč

„Bez Božího požehnání, marné lidské namáhání!“

Milí přátelé, sestry a bratři v Kristu, ve vánočních a novoročních přáních jsme si vzájemně vyprošovali Boží požehnání do našich životů. Je to svolávání Božích darů do našeho světa. Přání a očekávání Božího požehnání předpokládá naši kladnou aktivitu, snažení, mysl a srdce otevřené pro Boha. Nemohu svolávat Boží požehnání na nějaké nepravosti. Naši zbožní předkové také říkali: „Člověče snaž se, přičiň se, Bůh ti pomůže“.

Svět nás k tomu nevychovává. Spíš nám vnucuje falešný obraz lidského života. Jakoby všechno mohl očekávat jen od svých vlastních myšlenek a aktivit. A zároveň nás klame s vehementními návnadami, abychom žili bez odpovědnosti, na dluh, nemusíš čekat, můžeš mít vše hned. A nakonec z člověka udělá žebráka.

V člověku je mnoho dobrých schopností a vlastností, pomocí nichž by mohl každý vykonat pro sebe i svět velké věci. Ale vyžaduje to spolupráci s Bohem, jak bylo shora řečeno: „Bez Božího požehnání...“ Vyprošujme si toto Boží požehnání, kterým nám Bůh chce zmnožit, co do nás vložil jako dar a přeje si, abychom budovali svět na bezpečných základech, než jak nás nutí tento svět pomocí svých reklam, které jen otupují lidskou mysl, srdce, ochuzují naši svobodu a ohlušují hlas svědomí.

Přeji vám, milí čtenáři IKD, to, co obsahuje starozákonní áronské požehnání, které církev vkládá do liturgie první den nového roku:

„Hospodin ať vám žehná a ať je vaší stráží.

Ať nad vámi rozjasní svou tvář a smiluje se nad vámi.

Ať k vám svou tvář obrátí a naplní vás svým pokojem.“ (Nm 6,24–26)

+ Josef Kajnek
biskup-administrátor

Milí čtenáři, držíte v ruce první číslo 21. ročníku diecézního časopisu. Protože informačních zdrojů je mnoho a konkurence médií velká, rozhodli jsme se vědomě zvýšit důraz v našem časopise na informace z naší diecéze, které v jiných médiích budete většinou hledat marně. V nových rubrikách během roku představíme jednotlivé vikariáty, přiblížíme vám práci laických pracovníků biskupství a kromě toho se budeme věnovat každý měsíc jednomu z témat, které v 21. století vstoupilo novým způsobem do našich každodenních životů. Obsahové změny doprovází i změny grafické. Věříme, že zpříjemní vaše čtení. Kromě nové titulní strany, kterou jste pravděpodobně zaregistrovali již v prosincovém čísle, časopis obohatí barevný tisk celého IKD (nejen obálky, jak tomu bylo dosud). Děkujeme stávajícím i novým předplatitelům za přízeň. Velký dík také patří těm, kteří vydávání časopisu podpořili sponzorským předplatným!

Za redakci IKD Barbora Hronová

OBSAH

Slovo biskupa	3
Aktuality	4
Servis	7
Křesťan ve 21. století	8
<i>Křesťan a Facebook</i>	
<i>Barbora Hronová: Křesťan v síti</i>	
<i>Anketa: Máte svůj profil na facebooku?</i>	
<i>David Bouma: Umění být offline</i>	
Rozhovor	10
<i>Jiří Zajíc: Média by neměla být jen pod diktátem trhu</i>	
Po diecézi	12
Zaměstnavatel: biskupství	14
<i>Vrátný</i>	
Z biskupství	15
Pozvánky na akce	16
Charitní listy	19

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové. Redakce: IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, telefon: 495 063 422, e-mail: ikd@diecezezhk.cz, www.diecezezhk.cz/ikd. Vedoucí externí komunikace: Mgr. Barbora Hronová. Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, P. Mgr. Zdeněk Skalický, ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Jaroslava Kopecká, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová. Sazba a tisk: Tomáš Barčík – design studio, tomas.barcik@design-studio.cz, tel.: 604 726 996, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 20 Kč. Roční předplatné: 220 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 6. 1. 2011 Vychází s církevním schválením. **Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.** Fotografie z titulní strany: Luděk Bárta

Sbírka na církevní školství – poděkování všem dárcům

V neděli po svátku sv. Ludmily (19. září) proběhla už tradičně ve všech kostelech královéhradecké diecéze sbírka na církevní školství. Do konce října bylo z jednotlivých farností na účet královéhradeckého biskupství zasláno celkem 680 000 Kč. Spolu s rezervou z loňské sbírky ve výši 100 000 Kč činí částka určená na rozvoj církevních škol v naší diecézi celkem 780 000 Kč.

Z této částky bylo v souladu se směrnicí fondu církevního školství **k přímému rozdělení do škol určeno celkem 452 400 Kč**. Zbytek z celkové sumy použije Biskupství královéhradecké na nezbytné opravy a rekonstrukce školních budov.

Přehled příspěvků přidělených jednotlivým školám v listopadu 2010 na základě jejich žádostí a schválený školskou komisí Biskupství královéhradeckého naleznete v tabulce.

Škola	Žádost	Účel	Základní příspěvek	Kapitační příspěvek (podle počtu žáků)	Příspěvek na projekt	Celkem přiděleno ze sbírky
ZŠ a MŠ a Biskupské gymnázium v HK	200.000,-	Knihovna a studovna	20.280,-	23.950,-	100.000,-	144.230,-
	100.000,-	Výuka jazyků				
Církevní ZŠ Borohrádek	50.000,-	Provoz školního mikrobusu	20.280,-	1.540,-	45.000,-	66.820,-
Gymnázium maltézských rytířů ve Skutči	22.000,-	Výuka jazyků	20.280,-	5.050,-	57.000,-	82.330,-
	50.000,-	Učebna fyziky				
	82.000,-	Výpočetní technika				
Gymnázium sv. Voršily v Kutné Hoře	70.000,-	Interaktivní tabule	20.280,-	7.110,-	65.000,-	92.390,-
Církevní domov mládeže v HK	50.000,-	Provoz, individuální práce s dětmi	20.280,-	1.350,-	45.000,-	65.630,-
Celkem	624.000,-		101.400,-	39.000,-	312.000,-	452.400,-

Dovolte, abych touto cestou poděkoval všem dárcům, kteří jakoukoliv částkou přispěli do sbírky na církevní školství, a zároveň také všem, kdo naše úsilí o budování kvalitních křesťanských škol podporují modlitbou a také praktickou pomocí a zájmem.

Mons. Tomáš Holub, pověřený výkonnou mocí administrátora diecéze

NOVÁ KAPLIČKA KE CTI PANNY MARIE

(Ib) – Na počátku historie mnoha sakrálních staveb, a ještě více drobných objektů jako nejrůznější křížky, stála touha stavebníka vyjádřit Bohu poděkování za vyslyšené prosby. V současnosti se s tímto druhem mecenášství příliš nesetkáváme, ale výjimky se stále najdou. Od léta letošního roku stojí u obce Antonínův Důl vedle silnice spojující Havlíčkův Brod a Jihlavu kaplička ke cti Panny Marie. Soukromý dárcé ji nechal postavit jako poděkování za dar života a zdraví pro nedonošená dvojčátka.

Rozvoj medicíny v posledních desítkách let dává šanci na přežití stále většímu počtu předčasně narozených dětí. S tímto nesporně pozitivním vývojem však souvisí i celá řada etických otázek, které zbývá dořešit. Zároveň se rozrůstá skupina rodin, které se starají o dítě, jež se narodilo s nízkou tělesnou hmotností. Ty samozřejmě potřebují podporu a dostatek informací, jak se s nelehkou životní situací vyrovnat. Bohoslužbu za nedonošené děti a jejich rodiče zde sloužil 20. listopadu biskup-administrátor diecéze Mons. Josef Kajnek. Další podrobnosti se dočtete v příloze Charitní listy na straně 21.

Kaplička v Antonínově Dole, autor: Luděk Bárta

MUZIKANTSKÁ CECILKA SLAVILA VÝROČÍ

Dne 28. listopadu se v kapli sv. Václava v Salesiánském středisku v Pardubicích uskutečnil jubilejní 10. ročník pěvecké soutěže pro mládež Muzikantská Cecilka. Jedná se o tradiční akci, kterou toto středisko pořádá. Letos vystoupilo jedenáct soutěžících, z toho osm dívek a tři chlapci. Všichni podali skvělý výkon, ale jak víme, vítězem může být jen jeden – anebo vlastně tři. Cenu totiž udělují tři subjekty. V první řadě odborná porota, kterou letos tvořili Petr Minář (učitel hudby a varhaník), Jan Pejcha (klavírista), Michal Mráz (zpěvák kapel Ready Kirken a Hello) a Kateřina Veselá (zpěvačka kapely SkA´N´Daal, vítězka prvních ročníků této soutěže). První místo nakonec členové poroty jednoznačně přirklí patnáctileté Kláře Scholleové s písní „Suddenly I See“ od KT Tunstall. Svého vítěze v hlasovací soutěži volili také přítomní diváci – stal se jím jedenáctiletý Vašek Kouba, který je uchvátil písní „Ticho“ od zpěvačky Ewy Farny. Novinkou letošního ročníku bylo třetí ocenění, které udělila kapela doprovázející všechny zpěvačky a zpěváky. Její ocenění nakonec za svůj skvělý výkon získala osmnáctiletá Anna Sychrová s písní „Nepiš dál“ od Marty Kubišové.

Večer také zpestřilo pěkné předtančení od dívčí taneční skupiny Lentilky. Po soutěžní části programu přišla část věnovaná zpěvačkám, které se účastnily předešlých ročníků, a které již nespádají do soutěžní kategorie omezené věkem 12–18 let. Pamětníci si tak mohli opět vyslechnout pět jim známých hlasů. Všechny dívky, které se jako hosté takto představily, podaly skvělý výkon a diváci je ocenili velkým potleskem.

Pořadatelem soutěže je od prvního ročníku Salesiánské středisko Pardubice. Jedná se o neziskovou organizaci, jejíž hlavním posláním je péče o mládež v duchu sv. Dona Boska. To znamená vytvářet prostředí, které umožňuje realizaci vlastních nápadů, rozvoj talentů a dalších schopností, jako spolupráce, trpělivost nebo solidarita. Muzikantská Cecilka je toho dobrým příkladem. Pod vedením ředitele střediska Jaroslava Trávníčka a hlavních koordinátorů manželů Dračínských se na přípravách podílelo okolo dvaceti lidí, a to převážně právě z řad mladých.

Více konkrétních jmen, fotografie a zvukové záznamy najdete na webových stránkách vytvořených speciálně pro tuto akci www.cecilka2010.webnode.cz. O dalších akcích salesiánského střediska se můžete dozvědět na stránkách www.pardubice.sdb.cz.

Ondřej Salák

Vítěz hlasování diváků - Vašek Kouba,
autor: Antonín Forbelský

STUDENTI MĚŘÍ SVÉ SÍLY S UČITELI

Do dnešních dnů se bavíme nad filmy Jaroslava Žáka o nezvedených studentech a jejich vyučujících. Přes přirozené rozpory si k sobě obě skupiny dokázaly najít cestu a vzájemně se respektovat. V podobně neformálním duchu se nese Soutěž titánů, tedy celoroční liga studentů proti učitelům na Biskupském gymnáziu Bohuslava Balbína v Hradci Králové. Každý měsíc školního roku měří žáci a učitelé síly v jedné disciplíně. Po listopadovém utkání ve sportovní soutěži frisbee, házení s létacími disky, byla v pátek 3. prosince na řadě disciplína intelektuální – piškvorky. Že by učitelům konečně svítla naděje na výhru? Odvahu pustit se do boje na čtverečkovém

papíru našli bohužel jen čtyři zástupci pedagogického sboru, konkrétně Mgr. Marie Knappová, sestra Marietta, Mgr. Petr Beneš a Mgr. Jiří Schejbal. Studenty reprezentovali Ondřej Hromádka, Adam Křenek, Nguyen Thanh Cong a Lukáš Belza. I přes původně nadějná očekávání na straně učitelů, je třeba říci, že studenti byli výrazně lepší a nakonec vyhráli 26 her z celkových 32. Každodenní trénink, jemuž se mnozí studenti k nelibosti nás učitelů věnují při hodinách, tak přinesl své ovoce. Bude okřídlené rčení „žák překonal svého učitele“ platit i v dalších kolech Soutěže titánů?

Stanislava Kučerová

POUTNÍCI MOHOU OBDIVOVAT OBNOVENÝ CHLUMEK

(lb) – Ani déšť a studený vítr neodradily stovky lidí od účasti na znovuootevření poutního kostela Panny Marie Pomocné v Chlumu u Luže, které se uskutečnilo v sobotu 11. prosince. Slavnosti se vedle vrcholných představitelů krajské samosprávy, státních institucí a královéhradecké diecéze zúčastnil také pražský arcibiskup Dominik Duka, OP a velvyslanec Norského království Jens Eikaas. Arcibiskup Duka ještě před zahájením mše svaté požehnal nově rekonstruované varhany. Rozsah prací přiblížil správce poutního místa, P. Josef Hubálek: „Byla provedena výmalba celého kostela, přičemž došlo k výrazné změně barevnosti celého interiéru a to z celkové bílé na původní vícebarevnou kompozici s jemným tónováním. Vedle výmalby došlo na restaurování vybraných prvků mobiliáře včetně hlavního oltáře, horní části kazatelny nebo deseti obrazů z hlavní lodi kostela. Náročnou část projektu představovala kompletní oprava varhan. Díky dochovaným archivním záznamům se podařilo obnovit původní koncepci jejich stavitele J. Hermana z Chrudimi.“ Výše popsané práce by se nedaly uskutečnit bez podpory z Finančního mechanismu EHP/Norsko, který se na celkových nákladech podílel z pětaosmdesáti procent. Zbývajících finančních prostředků zajistili další partneři farnosti, především Pardubický kraj a město Luže.

V rekonstrukci chrámu plánuje farnost pokračovat a již nyní zpracovává projekt na dokončení obnovy interiéru. Pokud se uskuteční další výzva Norských fondů, chtějí se pokusit jejím prostřednictvím získat další finanční prostředky. V havarijním stavu nadále zůstávají boční oltáře, zásah restaurátora si žádá i několik obrazů. Dobrou zprávou pro všechny imobilní spoluobčany je bezesporu to, že se podařilo z Regionálního operačního programu NUTS II Severovýchod získat finanční prostředky na vybudování bezbariérového přístupu do kostela. Výstavba speciálního výtahu začne v příštím roce.

Zakladatelkou poutního místa Chlumeck se v 17. století stala Marie Maxmiliána hraběnka ze Žďáru provdaná za Jindřicha Viléma Slavatu na Košumberku, jemuž patřil nedaleký hrad

Žehnání varhan, autor: Luděk Bárta

Košumberk. Od svého bratra získala milostný obraz Panny Marie Pomocné, tzv. Pasovské, který nejprve uchovávala v kapli rodového hradu, později v menší kapli na místě současného kostela. Ta však brzy přestala postačovat velkému zájmu poutníků, takže v roce 1690 byla zahájena stavba nového chrámu. Svatyně, na jejímž projektu se podíleli architekti P. I. Bayer a G. B. Alliprandi, představuje významnou památku raně barokní architektury.

Co může nabídnout Katolická teologická fakulta

Již od dob císaře Karla IV. mají České země vysoké učení, mají univerzitu, tvořenou svazkem fakult, mezi něž od jejího založení patří fakulta teologická. Se všemi fakultami Univerzity Karlovy sdílí její poslání „šířit vzdělanost a chránit poznání, pěstovat svobodné myšlení a všestranně podporovat tvůrčího ducha lidské společnosti.“ Katolická teologická fakulta si klade za cíl, aby specificky křesťanské myšlení bylo zapojeno do celkového úsilí o vyšší kulturu. Jak má tento cíl naplňovat? Jak se má zhostit svého poslání?

Abychom dobře uchopili poslání fakulty, je třeba si uvědomit její identitu. Je to prostor vysokoškolského učení, který je spoluutvářen vyučujícími, studenty, zaměstnanci a ostatními přáteli fakulty. Společně se zde otvíráme možnostem moderní vědy a plně s ní počítáme, zatímco nikdy nezapomínáme na možnosti, které nám poskytuje to, že jsme zakotveni v živé tradici církve.

Fakulta tedy své poslání může naplňovat, když bude plně zapojena do procesu předávání vírou inspirovaných hodnot, které vytvářejí základ naší kulturní identity. Toho dosahuje především cestou poznávání a hlubšího reflektování živé tradice církve, v jejímž rámci se křesťanství uchovávalo. Vedle toho je třeba poznávat takové tradice, které se ke křesťanství hlásí okrajově – jde o jiná náboženství – anebo se bez něho prostě chtějí obejít. Mám zde na mysli současnou tzv. agnostickou kulturu. K plnému poslání se fakulta dostává tehdy, když nejenže sbírá informace a poznatky, ale je místem autentického předávání znalostí a hodnot. Křesťanská víra

Pokračování ze str. 6

CO MŮŽE NABÍDNOUT KATOLICKÁ TEOLOGICKÁ FAKULTA

členů akademické obce je nejen promyšlena, ale též sdílena a prohlubována.

Co může fakulta studentům nabídnout? Prostor studia – postupné osvojování hodnotného dědictví, jímž je student postupně, tedy metodicky ukázněně proveden – je rozčleněn do několika oborů. V rámci teologických oborů – Katolické teologie (pětiletý magisterský obor a doktorský obor) a Teologických nauk (kombinovaná forma bakalářského a navazujícího magisterského oboru) – je možné poskytnout ucelené studium kandidátům kněžství či laickým studentům a studentkám. Druhou skupinu oborů představují historické či uměnovědné obory (Dějiny křesťanského umění v bakalářském, magisterském i doktorském stupni, Dějiny evropské kultury v bakalářském stupni a Církevní a obecné dějiny v doktorském stupni). Nově byl otevřen obor Aplikované etiky (v navazujícím magisterském stupni), který je určen především těm, jejichž profese vyžaduje hlubší a reflektované etické vědomí. Fakulta též nabízí profesní kursy celoživotního vzdělávání a vypisuje kursy Univerzity třetího věku. Podrobnosti je možné najít na fakultním webu www.ktf.cuni.cz nebo je možné využít den otevřených dveří 20. ledna 2011 v 10.00 a ve 14.00 hodin.

P. Prokop Brož, děkan

BIŘMOVÁNÍ V KOCLÍŘOVĚ

Letošní slavnost Ježíše Krista Krále byla společným poděkováním za vše, co jsme během tohoto církevního roku mohli společně ve farnosti prožít. Po dva roky se u nás pečlivě připravovali mladí i starší lidé k přijetí svátosti biřmování. Zvláště v posledním období se vytvořilo pěkné společenství, ve kterém už lidé nefigurují jen sami pro sebe, ale vnímají také potřebu služby pro ostatní. Nyní zde vznikla nová farní schola i společenství ministrantů. Ve farnosti zahájil také činnost klub pro maminky s dětmi. Biřmování přijel udílet biskup-administrátor diecéze Josef Kajnek. Slavnostní mše svatá přilákala do kostela rovněž občany obce, kteří do kostela běžně nechodí. Program byl ukončen požehnáním restaurovaného kříže v centru obce.

Hana Frančáková

Liturgický kalendář

2. ledna – 2. neděle po Narození Páně

1. čtení: Sir 24,1-4.12-16

Žalm: Žl 147

2. čtení: Ef 1,3-6.15-18

Evangelium: Jan 1,19-28

9. ledna – Svátek Křtu Páně

1. čtení: Iz 42,1-4.6-7

Žalm: Žl 29(28)

2. čtení: Sk 10,34-38

Evangelium: Mt 3,13-17

16. ledna – 2. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 49,3.5-6

Žalm: Žl 40(39)

2. čtení: 1Kor 1,1-3

Evangelium: Jan 1,29-34

23. ledna – 3. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 8,23b-9,3

Žalm: Žl 27(26)

2. čtení: 1Kor 1,10-13.17

Evangelium: Mt 4,12-23

30. ledna – 4. neděle v mezidobí

1. čtení: Sof 2,3;3,12-13

Žalm: Žl 146(145)

2. čtení: 1Kor 1,26-31

Evangelium: Mt 5,1-12a

Úmysly apoštolátu modlitby

Leden 2011

Všeobecný úmysl:

Aby bohatství stvoření bylo oceněno jako vzácný Boží dar, zachováno a zpřístupněno všem lidem.

Misijní úmysl:

Aby křesťané dospěli k plné jednotě a vydávali celému lidskému pokolení svědectví o tom, že Bůh je otcem všech.

Úmysl našich biskupů:

Aby všichni pokřtění v církvi přijímali dar svého křtu jako základ pro svůj život a jako vstupní bránu ke spáse i ke všem ostatním svátostem.

KŘESŤAN V SÍTI

Po připojení na internet uživatelé nejčastěji směřují na sociální sítě. Zásadně zasáhly do podoby lidské komunikace. Počet jejich aktivních uživatelů roste. Přes sociální média probíhají předvolební kampaně, svolávají se demonstrace, poskytují základnu pro fanoušky sportovců, jejich využitím se zabývají reklamní agentury, sociologové a v čekárnách psychoterapeutů se objevují lidé závislí na on-line komunikaci.

Jednou z nejrozšířenějších sociálních sítí je Facebook. Před šesti lety byl založen pouze pro komunikaci studentů Harvardovy univerzity, jeho popularita však brzy přerostla původní hranice. Dostal se do dalších škol, firem a od roku 2006 si může založit svůj účet každý internetový uživatel starší 13 let. Ze Spojených států se šíří po celém světě a v současné době je dostupný ve více než šedesáti jazycích. Dohromady spravuje účty více než 500 miliónů uživatelů. Během posledních dvou let zažil velký boom i v Česku. Podle Českého statistického úřadu má v současnosti účet na Facebooku každý čtvrtý občan České republiky. Co vlastně nabízí a proč si nachází tolik příznivců?

Dá se říct, že sociální sítě rozšiřují možnosti komunikace. Účet na Facebooku umožňuje uživateli vystavovat svoje fotky, videa, v nabídce je i řada her, člověk může vyhledávat své přátele a udržovat s nimi kontakty, připojovat se do veřejných či méně veřejných skupin a mimo jiné taky využívat online poštu nebo chat. Nejedna nová uživatel si po založení svého účtu prošel fází údivu a nadšení, jak snadno lze najít dávného spolužáky z první třídy nebo kamarádka z prázdnin na druhém konci Evropy (nebo světa).

Všechno má svá ALE. A tak jako má Facebook své nekritické příznivce, hlasitý je i tábor kritiků. Nejčastěji je na pranýři nedostatečná ochrana soukromí, mnozí ale také kritizují zahlcení informacemi, mezi kterými se ty důležité a přínosné hledají mnohem hůře, Facebook se může stát obrovským žroutem času a uživatel může získat dojem, že je neustále obklopen přáteli. Ví o nich, v jaké náladě vstali a co mají k obědu, ve skutečném životě ale žije osamocen a schopnost budovat živé vztahy v reálném světě už možná úplně ztratil.

V něčem může diskuze o tom, zda si založit či nezaložit účet na Facebooku připomínat nedávné dilema, jestli si pořídit mobilní telefon. Počáteční úžas nad prvními pionýry s velkou krabicí u ucha, kteří neschopni sebekontroly, řešili před celým autobusem duchaprázdné hovory, vystřídala éra, kdy se člověk dosažitelný pouze na pevné lince stává ohroženým druhem. Přínosy nového komunikačního prostředku převládly, a pokud uživatel zůstane u toho, aby mobilní telefon sloužil jemu a ne naopak, může se mu stát velkým pomocníkem.

Podobně je tomu s Facebookem. A jak říká jeden internetový publicista – pokud umíte pracovat s počítačem, informacemi a časem, pak se do sociálních sítí můžete bez obav zapojit. Aby ho člověk mohl využívat ke svému užtku, měl by být tedy schopen práce s informacemi (rozpoznat které zdroje jsou důvěryhodné a kde je možné informace ověřit), měl by obezřetně zacházet se svými soukromými údaji a v neposlední řadě by měl jasně rozlišovat hranice mezi skutečným a virtuálním světem. K tomu všemu by v ideálním případě měla přispívat mediální výchova, která v řadě jiných států reflektuje rozšíření sociálních sítí a už od školních let si tak člověk osvojuje schopnosti, aby se mohl stát kriticky uvažujícím a jednajícím uživatelem médií (tedy i těch nových sociálních). U nás je zatím mediální výchova v plenkách, ale snad se za pár let stane standartní součástí základního vzdělání.

Možnosti sociálních sítí a nových médií pak lze využít v mnoha rozměrech života. Nejen pro sdílení fotek z poslední dovolené na Lipně, ale třeba také k šíření poselství evangelia.

Papež Benedikt XVI. dlouhodobě křesťany vyzývá, aby se nebáli nových forem komunikace. Papežská rada pro sdělovací prostředky v dokumentu *Církev a internet* (z roku 2002) mimo jiné uvádí, že „komunikace patří k podstatě církve“ a výrazně se staví za využívání moderních technologií v procesu evangelizace a doporučuje maximální využívání možností, které internet poskytuje k naplňování poslání církve při šíření poselství evangelia.

Na Facebooku najdete Dominika Duku, svou stránky mají některé řeholní řády, farnosti, skupiny společenství mládeže. Se svými farníky komunikují přes Facebook i někteří kněží, můžete se stát příznivcem Tomáše Halíka nebo Jeruzalémské Bible.

Jak zmiňuje P. Josef Ptáček v rozhovoru pro Katolický týdeník (40/2010) sociální sítě mohou být dobrou vzpruhou pro „osamělé“ křesťany na malých vesnicích nebo prostředkem komunikace mezi křesťanskou obcí za hranicemi naší země.

Jak již bylo zmíněno, člověk musí mít na paměti vedle možností, které mu Facebook nabízí, také slabá místa. Ve výsledku pak může nová forma komunikace obohatit obzory také duchovního života. Jak vysvětluje P. Josef Ptáček ve zmiňovaném rozhovoru: „Pravidlo pro křesťana je stále stejné. Všechno zkoumejte, dobrého se držte; zlého se chraňte v každé podobě (srv. 1 Sol 5,21–22)“.

Barbora Hronová
Ilustrační foto, redakce IKD

UMĚNÍ BÝT OFF LINE

„Předně je třeba vědět, že facebook nemá nahrazovat, nýbrž doplňovat mezilidské vztahy. A nemá čas žrát, ale šetřit,“ shrnuje kdosi svoji úvahu o křesťanství a sociálních sítích (kde jinde než na sociální síti). K lidskému životu prostě patří hledání rovnováhy, a tu si člověk musí najít i vzhledem k internetu. Křesťanství je pak především o svobodě Božích dětí, a tu si chceme hájit i on line. Jak píše francouzský filozof Jacques Maritain: „Křesťan má být všude a všude zůstat svobodný“. Křesťan s „natrénovanou“ svobodou může na sociálních sítích (a obecně na internetu) získat a udělat mnoho dobrého. Tolik na začátek.

Nepatřím, jak říkají sociologové, do generace Y, která prožívá značnou část osobního života na facebooku a podobných záležitostech. Necítím žádnou potřebu se textově a multimediálně sdílet se spoustou dalších lidí. Přesto vidím v sociálních sítích cosi strukturálně církevního. Být „propojený“ je totiž podstata křesťanství a církev je spirituálně sociální síť. Čím rychlejší „připojení“ má křesťan s Bohem, tím pevnější, pružnější a delší vlákna může vetkat do pavučinky církve. Internet a sociální sítě nejsou tedy ani zlé ani dobré. Je na každém, zdali se nechá obmotat virtuálními chapadly globálního internetu či zda bude z tohoto vynálezu lidsky a křesťanský profitovat. První ctnost, která by měla růst úměrně s pokrokem informačních technologií je podle mého názoru temperantia – umírněnost. Schopnost najít správnou míru, se kterou se člověk oddá svému připojenému počítači.

Pokud je toto maličké zamyšlení především k tématu komunikace, pak nezapomeňme, že jako křesťané potřebujeme více než icq, skype, Hi5, facebook a jakže se ty všechny věci jmenují, ze všeho nejvíce komunikovat sami se sebou. Každý sám se sebou. Vnímat sebe samého, komunikovat s vlastním nitrem. Učit se introspekci, naslouchat vlastnímu srdci, umět mlčet, milovat ticho a pečovat o svůj vnitřní život. „Co prospěje člověku, kdyby celý svět získal, ale sám sebe ztratil?“, říká Ježíš. To je ta správná věta! K čemu jsou spousty informací, zábavy a kontaktů, když člověk ztrácí sám sebe, přestává žít „u sebe“, povrchní a otupuje.

Dovolím si zakončit malou osobní vzpomínkou z dob internetového pravěku. Psal se, myslím, rok 1998, když jsem se pokusil poprvé v životě připojit k internetu. Stalo se to v Teologickém konviktu v Litoměřicích. Kolem mého stolu stálo několikero patres – pan rektor, oba spirituálové a ještě pár přihlížejících. Poprvé v životě jsem před očima zvědavců vyťukal do internetového prohlížeče webovou adresu. Víím přesně, jaká to byla: www.vatican.va. Po chvíli ticha zavrčel modem a stránka se pomaličku po několik minut otevírala. Po zádech mi jezdil mráz a zažíval jsem vzrušení a úžas. „Chachá! Ono to funguje!“, kroukali jsme jeden na druhého... Tu vzpomínku si ponesu asi po celý život, když mi došlo, že tohle připojení – ta fantastická, neslýchaná věc, které se říká internet – je vlastně nic ve srovnání se spojením, které se navazuje každým oslovením „Otče náš!“. Bojím se trochu, že modlitební on line úžas nemáme či nevnímáme.

P. David Bouma

ANKETA: MÁTE SVŮJ PROFIL NA FACEBOOKU? PROČ?

Ano, mám jej již dva roky a jsem tak virtuálně propojen s více než 1200 přáteli a známými. Když jsem dlouhodobě pobýval v Itálii, byl jsem rád, že mám k dispozici nástroj, který mě s lidmi fyzicky vzdálenými sbližuje a to jednoduše, rychle a vzájemně. Měl jsem radost, že jsem zde narazil na řadu svých bývalých spolužáků nebo na kamarády z různých koutů světa, která jsem předtím navštívil. Nyní ve farní pastoraci v Čechách využívám facebook především při rozvíjení prvního kontaktu s lidmi, které potkávám nejen v kostele, ale i třeba v hospodě. Pro mladé lidi je to zcela přirozené místo sebeprezentace a komunikace, odpovídající současnému stylu vytváření a udržování vztahů, jakási náhražka vesnického soužití, které fungovalo s podobnými klady i zápory. Jsem přesvědčen, že jako křesťané máme důležitou roli při zkvalitňování, prohlubování a zosobňování těchto virtuálních komunit, aby se staly skutečným obohacením a třeba i směrůvkou k Bohu. S tím samozřejmě souvisí kvalitní křesťanská mediální výchova.

P. Jiří Pešek, administrátor Choceň

Svůj profil na Facebooku zatím nemám. Říkám zatím, protože z profesionálního hlediska jsem to již několikrát zvažovala. Mladí lidé, ke kterým je zaměřena služba DCM totiž na FB nejen komunikují, ale někteří dalo by se říci „žijí“. Pokud je chceme oslovit, musíme „jít“ tam, kde jsou. V mém případě zatím zvítězilo hledisko osobní. Virtuální komunikace je úžasně rychlá, ale je to zároveň obrovský žrout času. Zbavuje nás schopnosti rozlišovat to podstatné, co má být ostatním sdělováno a postupně vede k bezbřehému virtuálnímu „tlachání“. Dávám přednost osobnímu setkání, při kterém mohu vnímat člověka v reálu, jako celistvou osobnost s jeho emocemi, s tím co má vepsané v očích, co mi sděluje neverbálně. Člověk by měl umět „odkládat naplnění svých potřeb“, a myslím, že to platí i v případě komunikace. Styl „mít všechno a hned“ není nejlepší životní styl. Potřebujeme se učit skutečnému naslouchání i schopnosti udělat si čas jeden na druhého a tím mu dát pro ten okamžik prožít jeho jedinečnost.

Ludmila Horáčková, vedoucí Diecézního centra pro mládež

MÉDIA BY NEMĚLA BÝT JEN POD DIKTÁTEM TRHU

Představit v několika řádcích takovou renesanční osobnost, jakou je publicista, pedagog a mediální analytik Jiří Zajíc, je téměř nemožné. Nejviditelnější stopy ve veřejném prostoru za sebou patrně zanechal jako zakladatel vedoucí a dlouholetý redaktor Redakce náboženského života v Československém a posléze Českém rozhlasu nebo ředitel analytického odboru Úřadu Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Pravidelně publikuje v příloze Katolického týdeníku Perspektivy a řadě dalších periodik. Je autorem knižních rozhovorů s Erazimem Kohákem a kardinálem Miloslavem Vlkem. V mládí oslovil Jiřího Zajíce skauting, jemuž zůstal věrný až do dnešních dnů. Zároveň je členem Sekulárního františkánského řádu.

V čem je specifický vztah křesťana k médiím?

Pro každého člověka žijícího v mediální společnosti je nutné, aby médiím rozuměl: jakou úlohu ve společnosti hrají, jakými způsoby a cestami je skrze ně vytvářen vliv, kdo ten vliv vykonává a proč. Stejně tak je v zájmu každého člověka, aby média nebyla jen pod diktátem trhu – tedy mají ve společnosti existovat značně nezávislá a silná média veřejné služby, a k tomu je třeba se politicky angažovat tak, aby opravdu existovala. Křesťané by měli navíc být ochotni zaplatit si kvalitní média, jež vycházejí z křesťanské myšlenkové báze.

Jak to vypadá s naší mediální zdatností a schopností kritického úsudku? Zlepšila se v průběhu dvaceti let svobodného státu?

Odpověď na tuto otázku by vyžadovala reprezentativní výzkum, který zatím chybí, takže mohu usuzovat jen z nepřímých a dílčích zdrojů. Například to, že 75% dospělých lidí nerozumí tomu, co se u nás děje v politické oblasti, je významným svědectvím o nízké úrovni práce s informacemi, neschopnosti správně „dešifrovat“ mediální obsahy. Přitom je tento trend zhoršující se. Mým studentům na vyšší odborné škole publicistiky trvalo několik měsíců, než pochopili, jak se musí pracovat se sdělením, mám-li mu opravdu porozumět. Úspěch strany Věci veřejné v posledních volbách je pro mě dokladem naprosté neschopnosti více než milionu lidí jakkoliv kriticky uvažovat. A tak bych mohl pokračovat. Myslím tedy, že celková úroveň mediální gramotnosti i kritického myšlení je velmi nízká a že se to zatím spíše zhoršuje – jak dorůstají generace „odkojené“ televizí místo knížkami.

Zakládali jste Redakci náboženského života Českého rozhlasu. Měl jste od počátku jasnou představu, jak by takové vysílání mělo vypadat?

Ano, představu jsem měl od počátku dost jasnou. Její „páteří“ bylo přesvědčení, že je třeba ukázat, jak duchovní život postupuje každou lidskou činnost, že duchovní dimenze je vždy přítomnou možností jakéhokoli skutečně lidského konání. Z hlediska žánrového pak klíčovou roli budou hrát svědectví, příběh, umělecky zpracovaný dokument, publicistika. Nutnou podmínkou je důsledně ekumenické působení s respektem k jiným (nekřesťanským) spirituálním cestám. A samozřejmě, že budeme potřebovat silné zázemí spolupracujících osobností. Souhrnně jsem to vyjádřil v koncepci, kterou jsem předložil začátkem ledna 1990, a kterou uvozovalo motto: Inteligentním a důvěryhodným způsobem přispět k tomu, aby v naší společnosti vítězila pravda a láska nad lží a nenávisť. Myslím, že tenhle program ani po dvaceti letech nic neztratil ze své aktuálnosti.

Sledujete další vývoj redakce?

Sleduji, i když přece jenom poněkud z povzdálí. Myslím, že po krizi způsobené především vnějšími okolnostmi a s nimi související situací v celém Českém rozhlasu kolem roku 2001, kdy jsem z redakce odcházel, se v posledních letech redakce opět konsolidovala a má to blahodárný vliv i na kvalitu jejich produkce. Podstatnou zásluhu na tom má jistě i současný vedoucí redakce Daniel Raus. Dobré je, že většinu pořadů je možno dnes poslechnout i prostřednictvím archivu na internetových stránkách redakce.

Čím by měla obohacovat českou mediální scénu křesťanská média? Vytvořila se tu jakási paralelní struktura od tiskovin přes webové servery až k rozhlasu a televizi. Nejedná se o uzavírání do ghetta, které si vystačí samo pro sebe?

Mediální terén je v současné společnosti západního typu natolik členitý, že existence vlastních křesťanských médií je zcela opodstatněná. Kromě odborných periodik – např. Salve, Teologické texty či Universum – a regionálních diecézních tiskovin, specifických internetových stránek České biskupské konference, diecézí, farností, řeholních i laických komunit, o jejichž smyslu snad ani není třeba dále hovořit, je existence celostátního rozhlasu a televize s křesťanským zázemím důležitým nástrojem budování a posilování společné křesťanské (katolické) identity. To je v dnešní čím dál tím roztržštěnější společnosti velice důležité.

Spíš než ghetta bych se obával celkové nekvality a tím i nenaplnění tohoto úkolu. A to neprvořadě pro neschopnost lidí, ale pro nedostatek financí. Roční vysílání rozhlasové stanice při-

jde na několik desítek milionů korun, kvalitní celoroční televizní vysílání vyžaduje investice šplhající se hodně přes půl miliardy. Bez toho ovšem nelze kvalitně vysílat – dobrou publicistiku, dokumenty, pořady pro děti, kvalitní filmy, vlastní zpravodajství.

Křesťanská média by měla být garantem toho, že média nemusí být zapřažena do chomoutu honby za ziskem a současně mohou produkovat kvalitní program. To se ale právě bez dostatečného financování neobejde. A jelikož se to musí obejít bez reklam a jiných běžných nástrojů komerčního vysílání, musíme si to sami zaplatit. Zatím se obávám, že tahle jednoduchá úvaha naprosto většinou katolíků nedošla – a jen se diví, proč TV NOE nebo i Proglas nevysílají tak, jak by si představovali.

Není přínosnější spíše větší přítomnost křesťanů ve veřejnoprávních médiích?

Jsem samozřejmě pro co největší přítomnost křesťanů v médiích veřejné služby (u nás ČT a ČRo). Ať tam působí jako solidní, nepovrchní a neprodejní redaktori – zdaleka nejen v oblasti náboženského vysílání. Od politiky přes výchovu, vědu, vzdělávání, sociální otázky, kulturu až k zábavě, všude je potřeba lidí, kteří jsou dostatečně hlubocí a soudní, aby nezneužívali svou velkou moc, jakou mají lidé působící v médiích. Na rozdíl od běžného standardu, kdy redaktori mnohdy více vypovídají o sobě (většinou nepřímo volbou témat a jejich zpracováním i hostí, které si zvou) než o nějaké skutečnosti, kterou by měli zprostředkovat adresátům, by křesťan měl chápat práci v médiích nikoliv jako svou „seberealizaci“, ale jako službu pravdě.

Bohužel u nás je od doby opoziční smlouvy postavení médií veřejné služby slabé, vliv politických stran (ODS, ČSSD, dnes i TOP 09) je na ně naprosto neúměrný. Křesťané by měli být velkými zastánci veřejnoprávních médií a jejich skutečné ekonomické i politické nezávislosti, protože jen taková média mohou úspěšně čelit zničujícímu diktátu „neviditelné ruky trhu“.

Oblast náboženství je velmi často obětí manipulativních zpráv. Dají se vyjmenovat příčiny daného stavu?

Jsou tu dvě příčiny „univerzální“ – na něž doplácí zdaleka nejen oblast mediálního zprostředkování náboženství: nevzdělanost lidí pracujících v médiích (zejména jejich ubohé všeobecné vzdělání) a nedostatek času na skutečně solidní zpracování. Oboje je důsledkem diktátu trhu. Tento diktát – který nutí majitele médií resp. jejich provozovatele sledovat hlavně zisk – má za následek snižování nákladů na lidi a současně velkou vnitřní konkurenci. Lidé pracující v médiích (mám na mysli ta hlavního proudu s každodenní „obrátkou“) mají velmi náročný a z dlouhodobého hlediska nezdravý životní styl. Není v něm místo na přemýšlení, vzdělávání, pěstování kvalitních vztahů. Naopak je pro něj charakteristická nejistota, absence řádu, stres. To vše se zpětně promítá do jejich práce.

Kromě toho pro mediální zpracování oblasti náboženství je příznačná existence řady předsudků. Také se sem výrazněji než v jiných oblastech promítá kvalita vlastního života redaktora. To se projevuje například vytěšňováním určitých témat a názorů, upřednostňováním určitých osob apod. Nezanedbatelnou roli tu hraje i to, že je velmi málo lidí z náboženského

prostředí, kteří jsou schopni poskytovat médiím informace tak, aby je bylo snadné zpracovávat. Církevní představitelé a občas i laici zastávající nějaké postavení v církvi jsou zvyklí hovořit jazykem, kterému obyčejný člověk nerozumí, natož aby si s ním poradila média.

Nově promlouvají do mediálního dění široké možnosti internetu. Nakolik si myslíte, že se promění klasická média? Kam bude směřovat jejich další vývoj?

Internet je jistě převratný vynález, jehož možnosti zatím zdaleka nebyly vyčerpány. Myslím kupříkladu, že internet zásadním způsobem promění tvář demokracie. Vytvoření jedné planetární civilizace je odstartováno právě internetem – v něm lidstvo získalo „společný nervový systém“ umožňující v reálném čase komunikovat po celé planetě.

Myslím, že „klasická elektronická média“ – rozhlas a televize – budou integrovány do internetu ještě v daleko větší míře než dnes, stanou se součástí multimediálních systémů vytvářejících skutečné „virtuální světy“. Jinak ale nechci fantazírovat. Jednak nejsem zrovna na tohle žádný odborník, jednak vím (jako pilný čtenář Julese Vernea), že skutečný vývoj stejně nakonec zásadně překonává i ty nejsmělejší představy.

Přináší nám virtuální sociální sítě jako Facebook něco užitečného? Jedná se o neškodnou záležitost, nebo se v nich skrývá nějaká nebezpečí?

Sociální sítě jsou už prvními vlaštovkami toho, o čem jsem hovořil v předchozí otázce: planetárního lidstva – tedy toho, o čem psal už před půlstoletím například Pierre Teilhard de Chardin. On byl skutečným prorokem nové doby. Znovu zdůrazňuji: jsme teprve na začátku. Přitom Facebook nevytváří jen virtuální síť. Jeho prostřednictvím se potkávají v reálním světě lidé, kteří by se jinak vůbec nepotkali – a jejich životy se spojují. Lidé se tak zapojují i do akcí v reálném světě.

Na druhé straně: v našem hříchem nemocném světě není nic „neškodné“. Úplně všechno se může stát „kamenem úrazu“. V souvislosti s Facebookem nemám na mysli jen takové exemplární zneužití, jakým je třeba kyberšikana, ale i to, že může člověka zaměstnávat natolik, až se stane „závislákem“, který zanedbává své daleko důležitější povinnosti.

Zeptám se i na aféru posledních dní, únik depeší americké diplomacie na WikiLeaks. Co o ní soudíte?

Znám k tomu jen informace dostupné v českých médiích, takže si netroufám na ucelený názor. Z toho, co vím, pokládám takovou „práci“ s informacemi za nebezpečnou – a to i přes možná chválehodný záměr „zprůhlednit“ politiku – za škodící opravdové informovanosti. Každá informace totiž potřebuje správný kontext, aby byl postižen její opravdový smysl. A to se při tomto stylu publikování dokumentů neděje. Přejde mi to podobné, jako když Petr Cibulka zveřejnil „seznam spolupracovníků StB“: mnoha lidem ublížil a nejspíš nikomu nepomohl.

Luděk Bárta
Fotografii poskytl Jiří Zajíc

VIKARIÁT HUMPOLEC

Humpolecký vikariát tvoří jihozápadní okraj naší diecéze. Na počátku devadesátých let 20. století přešlo několik farností z jeho západní části do arcidiecéze pražské a diecéze českobudějovické. Od roku 2000 existoval společný havlíčkovobrodsko-humpolecký vikariát. Praxe však ukázala, že se jedná o velký celek, který je obtížné administrativně a organizačně zvládnout, a tak v roce 2007 nastalo opětovné rozdělení území do dvou menších útvarů.

Na území humpoleckého vikariátu se nachází tři městské farnosti – Humpolec, Ledeč nad Sázavou a Světlá nad Sázavou. Doplňuje je jedenáct farností venkovských. Na otázku, jak by stručně charakterizoval religiozitu zdejších obyvatel, mi vikář Pavel Marian Sokol, OPraem. s úsměvem odpovídá: „To víte, jsme bramborářský kraj, na Vysočině je tvrdá půda, život tady nikdy nebyl nikdy jednoduchý, a tak jsou lidé zvyklí spoléhat nejen na své síly. Uchovala se zde živá víra.

Život humpolecké farnosti se samozřejmě odvíjí od průběhu liturgického roku. „V době adventu slavíme rorátní mše svaté. Velmi se ujala silvestrovská děkovná mše svatá s půlnočním požehnáním. O ní jsem si původně myslel, že bude spíše soukromou akcí, ale účastní se jí stále více farníků. O Velikonocích konáme adorace od rána Velkého pátku až do obřadů Vzkříšení,“ vyjmenovává jednotlivé milníky otec Sokol. Podařilo se také obnovit tradici procesí ke sv. Václavu. Jedná se o místo v lese nad městem, kde se dříve nacházela ves Dobré. Ta zanikla za husitských válek. Do dnešních dnů se dochoval pouze křížek a název U Sv. Václava. O státním svátku se zde koná bohoslužba s přímlovami k patronu české země. Další zaběhnutou akcí, která si získala velkou oblibu zvláště u nejmladších, je farní a dětský den na děkanské zahradě.

„Velmi si cením party mužů – dobrovolníků, kteří se každé pondělí od jara do podzimu schází a pomáhají s opravami ve farnosti. Ženy zase pěstují na farní zahradě květiny pro výzdobu kostela. Jsem rád, že lidé přijali odpovědnost za stav farnosti a sami zajišťují mnoho věcí,“ líčí své radosti vikář Sokol. Farníci se již několik let snaží vybrat prostředky na koupi nových zvonů. Druhá světová válka zanechala věž kostela sv. Mikuláše téměř prázdnou. Snem řady městských patriotů je tedy vytvořit novou kolekci zvonů. V letošním roce se za finanční podpory města se podařilo sehnat prostředky alespoň na opravu zvonové stolice. Dalším z plodů výborné spolupráce mezi městem, památkáři a farností se stalo zpřístupnění této věže veřejnosti. Pokochat se výhledem na město a okolí můžete v letní turistické sezoně a poučení o historii města a farnosti načerpáte z expozice umístěné v jednom z jejích pater.

Premonstrátský kraj

Dílo sv. Norberta zapustilo v českých zemích hodně hluboké kořeny. Přestože řada klášterů v průběhu staletí zanikla, stále bílé bratry, jak se v minulosti premonstrátům říkalo, nalezneme v Čechách a na Moravě na mnoha místech. V údolí říčky Želivka se od 12. století rozkládá areál jednoho z těch nejstarších klášterů. V průběhu staletí zažil leccos – rozkvět i faktický zánik a opětovnou obnovu. Za doby totality se v jeho budovách nacházel internační tábor pro řeholníky a kněze, později protialkoholní léčebna. K další obnově řeholního života došlo po roce 1989. Stál za ní želivský opat Bohumil Vít Tajovský, legendární postava řádových dějin 20. století. Jak jsem se dozvěděl z rozhovorů s několika kněžími, právě opat Tajovský měl zásadní vliv na jejich rozhodnutí vstoupit k premonstrátům. Želivský klášter rozhodně není nedobytným hradem, jehož obyvatelé si žijí sami pro sebe. V průběhu roku se zde uskutečňuje řada duchovních cvičení, vzdělávacích nebo kulturních akcí. Velmi populární jsou například Mariánské duchovní obnovy pravidelně konané v první sobotu v měsíci.

Nepřehlédnutelná je rovněž přítomnost premonstrátských kněží na farách v celém regionu. „Jsme pastorační řád, takže nevidím ve výpomoci ve farnostech žádný problém. Když se podíváme do dějin řádu, zjistíme, že se tak dělo velmi často již dříve. Pokud se ukáže, že řeholník má dary pro působení ve farnosti, a chce tímto způsobem sloužit, je mu to bez problémů umožněno. Konečné slovo mají samozřejmě opat a diecéz-

ní biskup. V zásadě platí, že by řeholníci měli být umísťováni do blízkosti kláštera, ale i zde se najdou výjimky,“ vysvětluje podmínky působení premonstrátů v diecézní správě humpolecký vikář Sokol. Drtivá většina kněží jeho vikariátu jsou tak zároveň i jeho řádovými spolubratry.

Nejen bratři v bílém hábitu, ale také sestry z Kongregace premonstrátek mají na život v humpoleckém vikariátu vliv. Malá komunita provozuje zdravotní zařízení pro seniory Domov blahoslavené Bronislavy v Humpolci. Pracují v něm jak sestry, tak laičtí pracovníci. „Protože nejsme nijak velký domov, můžeme nabídnout zhruba třicetce klientů takřka rodinnou atmosférou,“ vyzdvihuje jednu z předností zařízení naše průvodkyně sestra Martina a pokračuje v líčení historie humpolecké komunity premonstrátek: „V Humpolci jsme působily od roku 1936, kdy byl založen Domov blahoslavené Bronislavy. V roce 1950 komunisté zařízení zrušili a budova poté sloužila jako tovární kanceláře. Po roce 1989 nám byly budovy vráceny a my jsme se rozhodly obnovit činnost domova.“ Protože většina jeho klientů jsou věřící, konají se zde třikrát týdně mše svaté. Kaple je v čase bohoslužeb veřejně přístupná a řada lidí z města si zvykla chodit na mše právě sem. Sestry kromě své práce v domově zajišťují výuku náboženství na gymnáziu a na děkanství.

VIKARIÁT HAVLÍČKŮV BROD

Charakterem jsou si vikariáty Havlíčkův Brod a Humpolec velmi podobné. Jakoby „prostě Vysočina“ vystihovalo a vysvětlovalo mnohé. Co město, to živé společenství věřících. Nesmíme opomenout ani venkovské farnosti, kde si do kostela najde cestu většina jejich obyvatel. Daná skutečnost má vliv na řadu dalších věcí. Potvrzuje to i ředitelka Oblastní Charity Havlíčkův Brod Anna Blažková: „Stačí se například podívat do ročních přehledů výtěžku Tříkrálové sbírky. Jen žasnete, jak vysoké částky se každoročně vybírají například ve Velké Losenici nebo Nížkově. U nás stále platí, že na vesnici mají k sobě lidé blíže. Jako průvodci kolednických skupinek chodí starostové obcí, ředitelé škol či kněží. Když lidé vidí, že jsou zapojené i veřejně činné osoby, tak nemají problém si vzít celou akci skutečně za svou.“ Město je v tomto ohledu už jiné. S úsměvem vzpomíná na reakci pracovníka havlíčkobrodského magistrátu, který během prvního ročníku sbírky odmítl zapečetit pokladničky a vykázal koledníky s tím, že ruší důstojnost úřadu. Působení Oblastní Charity si pochvaluje také okrskový vikář P. Pavel Hroznata Adamec, OPraem.: „Dovolím si tvrdit, že spolupráce mezi Charitou a farnostmi je pro tento vikariát něčím typickým.“ Charita v regionu provozuje celou řadu zdravotních a sociálních zařízení. Kromě toho se často podílí na organizaci duchovních a společenských akcí ve farnostech. Pozoruhodnou aktivitou ve farnosti Havlíčkův Brod je Modlitba matek. „Nyní vznikla již třetí modlitební skupinka. Ženy se setkávají jedenkrát týdně a společně se modlí za děti, manžele, farnost a kněze. Skupina má zhruba 15 členek. Ty se setkávají také na adoracích a jednou ročně jezdí na formace do Brna, kde má tato mezinárodní aktivita českou pobočku,“ popisuje jejich činnost vikář Adamec.

Hlas Studia Vojtěch zní také z Vysočiny

P. Tomáš Rastislav Höger, OPraem. v současnosti působí jako farní vikář v Havlíčkově Brodě, do jeho správy patří také farnosti Pohled a Šlapanov. Kromě toho je zaměstnán jako redaktor regionálního studia Proglasu, Studia Vojtěch. V krátkém rozhovoru naleznete zajímavosti ze zákulisí rozhlasového vysílání.

Jak se kněz stane redaktorem v rozhlasu?

Již jako malý chlapec jsem se zajímal o rádiovou techniku a toužil jsem v rádiu pracovat. Načas se moje cesty ubíraly jiným směrem a stal jsem se řeholním knězem. Po vysvěcení jsem odešel do Říma studovat mediální komunikaci se zaměřením na rozhlas na salesiánské univerzitě. Mezitím jsem začal ještě externě spolupracovat s Českým rozhlasem, regionálním studiem v Jihlavě. V roce 2007 jsem narazil na inzerát, že rádio Proglas hledá redaktora pro regionální studio Vojtěch. Tak jsem to zkusil a vyšlo to.

Co všechno obnáší Vaše práce?

Společně s kolegou Vojtěchem Mackem z Hradce Králové máme přinášet zpravodajství z kulturních, společenských a duchovních akcí konaných v naší diecézi. Vojtěch Macek zpracovává spíše aktuální zpravodajství, já se zaměřuji na tvorbu rozsáhlejších reportáží, takzvaných „studiovek“. Většinou se jedná o rozhovory se zajímavými lidmi z celé diecéze.

Máte nějaký osvědčený způsob při shromažďování námětů?

Nemám jednoznačnou strategii. Osobnosti si vybírám na základě tipů svých známých či kněží, kteří mě upozorní, že v jejich farnosti působí někdo pozoruhodný. Řadu podnětů získávám také z četby novin a časopisů.

Jak velký prostor dostává ve vysílání Proglasu studio Vojtěch?

Nemáme přesně vymezený čas ani počet zpravodajských

vstupů. Záleží na množství získaného materiálu. Zpravodajství z našeho regionu se ve vysílání objevuje téměř každý všední den. Jednou měsíčně, většinou poslední úterý, si můžete poslechnout moji 25minutovou relaci ze studia Vojtěch. Odhadem společně připravíme každý měsíc hodinu a půl vysílání z královéhradecké diecéze.

Farnost ve stínu Žižkova pole

Již osm let se o početné společenství věřících z Přibyslavi a okolí stará P. Zdeněk Kubeš. Třeba o návštěvnosti nedělní bohoslužby, která se pohybuje okolo pěti stovek lidí, může řada kněží i ve větších městech jen snít. Chuť farníků udělat něco víc než jít pouze v neděli na mši se odráží také v počtu společně zorganizovaných akcí. Pravidelně na jaře vyráží společně na zájezd na některé z poutních míst Evropy, na podzim naopak navštěvují v Čechách nebo na Moravě. V měsíci květnu se modlí litanie u obnoveného obrázku Panny Marie Pomocnice křesťanů ve Dvorku.

Stranou nezůstává ani kultura. V sobotu v předvečer přibyslavské pouti, která připadá na Narození sv. Jana Křtitele, pořádá farnost komponovaný večer hudby a divadla. „První říjnový víkend patří hudebnímu festivalu – Přibyslavskému nocturnu. Páteční koncerty oslovují spíše mladší generaci. Ve farní stodole zní folk, etnická hudba či rock. Během soboty se program přesouvá do kostela, kde vystupují různí interpreti klasické hudby. Končíme v neděli na mši svaté, kterou doprovází pěvecký sbor. Zkrátka nepřichází ani děti. Pro ně je v sobotu odpoledne přichystán blok sportovních aktivit. Nocturno chápeme jako preevangelizační projekt. Do kostela a na faru přijdou lidé, kteří by sem jinak jen těžko hledali cestu. Většinou jsou mile překvapeni, že nejsme do sebe uzavřenou skupinou, a názor na církev si poopraví,“ popisuje P. Zdeněk Kubeš. Zajímavostí je adaptace farní stodoly na víceúčelové kulturní zařízení. Jak ukazuje zdejší příklad, podobné stavby totiž nemusí chátrat a sloužit jen jako úložiště nepotřebného harampádí. Vykližením objektu vznikl rozlehlý otevřený prostor s působivou atmosférou.

Připravil Luděk Bárta

Nově zavedená rubrika svým způsobem navazuje na Rok kněží, se kterým jste se mohli na stránkách IKD setkávat v předchozím roce. V něm jsme představovali kněze, jejichž působení ve společnosti se nějakým způsobem vymyká zažitému schématu pastorace ve farnosti. Letos se zaměříme na laická zaměstnání v církvi. Biskupství královéhradecké v současnosti zaměstnává v rámci celé diecéze 254 laiků. Poměrně velký počet lidí dále pracuje v organizacích, kde biskupství vystupuje v roli zřizovatele. Tam však není jejich přímým zaměstnavatelem. Do této kategorie spadají zejména církevní školy a všechna zařízení Charity. Vybrali jsme dvanáct pracovních pozic, které jsou ukázkou širokého spektra, jak může vypadat náplň práce zaměstnance v církevní instituci. Snažili jsme se o rovnoměrné zastoupení zaměstnanců vykonávajících své povolání přímo v budově biskupství a těch, kteří pracují na mnoha místech diecéze. V souvislosti se začátkem občanského roku budeme postupovat od pomyslného začátku, tedy vstupu do biskupské rezidence.

KDO VÍTÁ U DVEŘÍ

Recepční

Recepce se společně se vstupním vestibulem nachází za dveřmi, které vedou z nenápadné postranní uličky z Velkého náměstí ke schodišti Bono Publico. Šestým rokem je v ní nejčastěji zastupován Pavel Veverka. Interní zaměstnanci, kteří těmito dveřmi prochází ve všední dny často několikrát a vnímají tak recepci jako něco velmi fádního, si jen obtížně představují, co všechno toto místo představuje pro jiné. Celá řada návštěvníků se totiž na recepci setká s církví a diecézí často poprvé. Nepsaná zásada, že na prvním dojmu záleží, zde nachází své potvrzení bezesbýtku. Vysvětluje mi to také Pavel Veverka, když líčí náplň své práce: „V mnoha případech sloužíme jako malé informační středisko. Snažím se hosty vlídně přivítat, vysvětlit jim, jak to na biskupství chodí, případně jim ukázat cestu na příslušný odbor, na který směřují.“ To nemusí být úplně jednoduché. Pracoviště biskupství nesídlí pouze v budově rezidence, která sama o sobě představuje pro neznalého návštěvníka poměrně nepřehledný labyrint chodeb a dveří, ale také v sousedním domě na Velkém náměstí v čp. 36 a Novém Adalbertinu. Zároveň vede evidenci všech návštěv, jednak kvůli celkovému přehledu o jejich počtu, ale také z bezpečnostních důvodů. Jak hovoří nedávné zkušenosti, nenechavci se najdou skutečně všude. V Čechách si

tak arabské přísloví: „Alláhu věř, ale velblouda si přivaž!“ mohou přisvojit také křesťané.

Recepce je otevřena každý pracovní den od 7.00 do 17.00 hodin. V této době plní rovněž roli telefonní ústředny. Úkolem recepčního je přepojit hovory na jednotlivá pracoviště, případně zodpovědět nejrůznější dotazy volajících. „Lidé se často ptají na praktické otázky o chodu církve. Třeba kde sídlí jaký kněz, kde a kdy se slouží bohoslužby, co je třeba udělat, když chci pokřtít dítě, jak zařídit pohřeb a podobně. Já se jim podle svých možností snažím odpovědět,“ vypráví Pavel Veverka. Jeho pracoviště má na starosti také zásobování a servis objednávek kancelářských potřeb pro všechna pracoviště biskupství.

Život nabízí různá překvapení a na jedno dojde i během mého rozhovoru s Pavlem Veverkou. To když se ho zeptám na soukromé záliby. Čekali byste na recepci biskupství vystudovaného lesníka a dlouholetého myslivce? Svůj koníček a víru spojil také ve členství v Řádu svatého Huberta se sídlem na Kuksu. Kromě myslivosti se věnuje rybaření, rád si zahraje golf nebo podnikne výlet na kole.

V příštím díle představíme práci Konzervátorského centra, které vede Mgr. Pavla Laštůvková.

Text a foto: Luděk Bárta

DIÁŘ BISKUPŮ

Leden 2011

Mons. Josef Kajnek

2. 1.	17.30	HK, katedrála Svatého Ducha, kapitulní nešpory
6. 1.	08.00	HK, katedrála Svatého Ducha, mše sv., žehnání tříkrálovým koledníkům
13. 1.	17.30	Praha, Arcibiskupský seminář, mše sv. pro bohoslovce
14. 1.	20.00	HK, Aldis, zahájení maturitního plesu Biskupského gymnázia
19. 1.	19.30	HK, kostel Panny Marie, ekumenická bohoslužba
20. 1.	11.00	Trnava (SK), setkání s arcibiskupem Róbertem Bezákem
22. 1.	09.30	HK, Nové Adalbertinum, setkání ekonomických rad farností
	12.00	HK, Diecézní setkání katechetů
24. – 26. 1.		Praha, 83. plenární zasedání ČBK
27. – 28. 1.		Velehrad, Pastorece povolání

Pozn.: Otec arcibiskup Karel se ze zdravotních důvodů neúčastní veřejných akcí. Stav ke dni 15. 12. 2010 – změna vyhrazena!
Aktuální stav naleznete na <http://www.diecezehk.cz/biskupstvi/zakladni-infomace/biskup-administrator-dieceze>

OSOBNÍ ZPRÁVY

Ustanovení:

P. Mgr. Adrián Jaroslav SEDLÁK, OPraem., administrátor v Poličce je od 15. 11. 2010 ustanoven administrátorem excur-rendo v Bělé nad Svitavou.

Úmrtí:

Miroslav BIČIŠTĚ, emeritní farář v Sádce u Poličky, zemřel dne 23. 11. 2010 v Charitním domově pro kněze na Moravci. Pohřben byl 27. 11. 2010 v Sádce.

Walter MAREK, diecézní kněz působící v USA, zemřel dne 10. 11. 2010 ve městě Traverse City ve státě Michigan (USA). Termín pohřbu v ČR zatím nebyl stanoven.

DEJTE NÁM O SOBĚ VĚDĚT! PROSBA O ZASÍLÁNÍ FARNÍCH ČASOPISŮ

Redakce IKD prosí farnosti o spolupráci, která již v některých případech dobře funguje. Uvítáme, když nám budete pravidelně zasílat své farní časopisy – optimální cesta je e-mailem na adresu: ikd@diecezehk.cz, může být samozřejmě i poštou na adresu redakce: Biskupství královéhradecké, Redakce IKD, Velké nám. 35, 500 01, Hradec Králové. Redakce IKD tím získá cenné náměty a větší přehled o dění v jednotlivých farnostech diecéze, snáze tak bude moci plnit poslání diecézního časopisu. Naopak farnosti budou mít příležitost objevovat se v periodiku čteném v celé diecézi a sdílet své dění s ostatními.

redakce IKD

INZERCE

Nabízí:

- knihy a publikace křesťanských nakladatelství
- pohledy, přání, betlémy, náboženské potřeby
- vína mešní a izraelská, vína z Rajhradu aj.
- klášterní produkty, různé druhy svící
- trapistická a belgická klášterní piva
- bylinné sirupy, likéry, medoviny, čaje
- ovoce a oříšky v medu, bylinné bonbóny
- „medová“ kosmetika, Manuka a Tea Tree
- produkty a kosmetika Mrtvého moře, mýdla

Na Vaši návštěvu se těší Bc. Jana Kuťáková
Strážní 18 56301 LANŠKROUN
(vchod – ulice pod farou z nám. Al. Jiráka)
tel: 607 565 758, e-mail: angelos@wo.cz

www.angelos.estranky.cz

Hradec Králové Diecézní teologický institut

„Doctrina christiana“ - VI. semestr - 8. 1. 2011

9.00–10.00 Mgr. Jan Hojda, Th.D.: Církev v biblickém poselství

10.20–11.20 Mgr. Petr Polehla, Ph.D.: Liturgický rok a jeho svátky ve zvycích a pranostikách II.

11.30–12.30 Mgr. Jan Hojda, Th.D.; Mgr. Petr Polehla, Ph.D.: Boží blízkost člověku a její stopy v poesii

Cílem kurzu je základní úvod do křesťanské nauky podle jednotlivých teologických disciplín. Setkání programu se budou konat pravidelně jednu sobotu v měsíci od 9.00 hod. v Novém Adalbertinu v Hradci Králové, Velké nám. 32. Celý program je veřejně přístupný, otevřený i pro zájemce o jednotlivá vybraná témata.

ČM Fatima Koclířov

Upřímně děkujeme všem, kdo svou účastí a osobními obětmi podpořili letos na podzim uspořádání evropského mariánského kongresu W.A.F. v Koclířově a Národní děkovnou poutí do Říma. Důstojným závěrem bylo společné slavení Dne Bible u Pražského Jezulátka v Praze.

Na novoroční I. mariánskou sobotu 1. 1. 2011 pořádáme tradiční program se mší sv. v 10.30 hod. a odpoledním programem od 14.00 do 16.00 hod. zakončeným hlavní mší sv. v 17.00 hod. V neděli 2. 1. 2011 po mši sv. v 9.00 hod. bude zahájena Tříkrálová sbírka požehnáním koledníků.

Ve dnech 4. – 6. 2. 2011 se uskuteční víkendový seminář Panny Marie Královny Míru s kněžimi a hosty pod moderační Olgy Merkovičové z Medžugorje. Celková cena semináře včetně ubytování a plné penze je 590 Kč.

Služba P. Jamese Manjackala v ČR – důležité upozornění: Po setkání indického kněze P. Jamese Manjackala s pražským arcibiskupem Dominikem Dukou, OP byla stanovena služba P. Manjackala v roce 2011 takto: Seminář pro kněze v Koclířově: 30. 5. – 2. 6., Exercicie pro mládež v Koclířově: 3. – 6. 5., Exercicie pro všechny stavy v Koclířově: 16. – 20. 8. (ty jsou již plně obsazené) a 2 hlavní evangelizační dny pro ČR, a to v Koclířově 21. 8. a v Praze 8. 10. Oba tyto dny jsou volně přístupné a otevřené zvláště hledajícím, bez nutnosti přihlášek. Bližší pokyny i možnost stažení přihlášek na našich internetových stránkách.

Exercicie P. Eliase Velly, exorcisty z Malty proběhnou v Koclířově ve dnech 2. – 6. 5. a seminář vnitřního uzdravení s otcem Vellou tamtéž v termínu 7. – 9. 5. Na tyto akce je možné se ještě přihlásit. Obsazujeme hlavní poutí našeho hnutí do Fatimy a na poutní místa západní Evropy: 15. – 26. 5.

Celoroční program je ke stažení na našich stránkách jako příloha prosincového duchovního slova Světového apoštolátu Fatimy pro ČR.

Kontakt: Fatimský apoštolát v ČR, č.p.195, 569 11 Koclířov u Svitav, tel./fax: 461 543 164, Mobil: 731 598 752; e-mail: přihlasky: recepcecmf@tiscali.cz, informace: fatima@iol.cz; URL: www.cm-fatima.cz.

Novéna na Libici – zakončení

Zakončení celoroční novény za duchovní povolání v Libici nad Cidlinou nebude vzhledem k vánočním svátkům poslední sobotu v měsíci, ale výjimečně až ve čtvrtek 30. 12. 2010 v 10 hod. v katolickém kostele sv. Vojtěcha.

V příštím roce bychom rádi v této tradici pokračovali, a to již 14. rokem novény za dar duchovních povolání u sv. Vojtěcha. Zahájíme poslední sobotu v dubnu hlavní poutí 30. 4. 2011.

Černilov

26. 1. 2011 v 19.00 hod. Kanada – Hana Kupková a Lukáš Uhlík; sál KSD; vstupné 40,- Kč. Pojdte se vrátit do dějiště ZOH 2010 a procestovat kanadskou divočinu! Hana s Lukášem strávili rok v Kanadě jako dobrovolníci organizátorů Olympijských her ve Vancouveru, kde se setkali i s Martinou Sáblíkovou.

Číhošť

„Zde ve svatostánku je náš Spasitel“

Smírné pobožnosti v Číhošti: 8. 1., 12. 2., 12. 3., 9. 4., 14. 5., 11. 6., 9. 7., 13. 8., 10. 9., 8. 10., 12. 11., 10. 12

Program: 8.45 svatý růženec – rozjímavý, 9.30 mše svatá, 10.15 výstav NSO – soukromá adorace, 12.00 společná adorace, 13.00 aktuální rozhovor, 14.00 ukončení Příležitost ke svátosti smíření.

Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou (vzdálená 6 km) na trati Kolín – Havlíčkův Brod.

Informace: Římskokatolická farnost Číhošť, Číhošť 1, tel.: 731 604 214, 723 970 336, e-mail: cihost@seznam.cz, <http://www.cihost.webnode.cz>

ČKA Letohrad

29. 1. 2011 v 19.00 hod.; MUDr. Zdeněk Susa: Tělo a duše ve zdraví a nemoci; evangelický kostel

Nová Paka

15. 1. 2011 Skautský ples s tématem: „Ve stínu pyramid“; v 19.30 hod.; Nová Paka – P-Centrum Miletky.

Přijďte se i Vy bavit, k tanci a poslechu hraje kapela Futrál. Čeká Vás i tradiční bohatá tombola. Vstupné 100 Kč. Rezervace do 9. 1. 2011 na jana.tau@seznam.cz, tel.: 775 255 308. Odkaz: <http://www.skautnp.wz.cz>.

Pardubice

Zveme ženy a dívky ve věku 15 – 60 let na duchovní setkání: Maria – tajemství ženství. **Pod vedením Marie prohloubit krásu a důstojnost svého ženství 22. 1. 2011;** Pardubice – Salesiánské středisko, Zborovské nám. 2018

Součástí tohoto setkání budou také BIBLICKÉ TANCE.

Program setkání:

10.00 přednáška, 11.30 animovaná modlitba s gesty, 12.30 oběd, 13.30 sdílení ve skupinkách, 14.15 biblické tance, 15.30 mše svatá

Přednášku, modlitbu i biblické tance povedou sestry z komunity Blahoslavenství v Dolanech u Olomouce. www.blahoslavenstvi.cz. Přihlásit se je třeba do 16. 1. 2011, na www.farnost-pardubice.cz, 731 598 842. Oběd a občerstvení zajištěno, poplatek 150 Kč, část programu je v tělocvičně, proto je třeba mít vhodnou obuv.

Želiv

Duchovní obnovy v první sobotu. Termín: 5. 1. 2011

Program: 14.00 přednáška: P. Heřman Róbert Dobranský, O.Praem.: Bůh-Milující Otec; 15.00 Loretánské litanie; 15.20 adorace Nejsvětější svátosti (možnost svátosti smíření); 16.30 modlitba svatého růžence; 17.00 pontifikální mše sv.

Nová Paka, Jičín

LiStOVaNí knihou Tomáše Sedláčka Ekonomie dobra a zla s následnou diskuzí a autogramiádou se uskuteční v úterý 18. 1. 2011 v 17 hod. v Nové Pace v aule gymnázia v Nové Pace a od 20 hod. v Jičíně v sále K-Klubu.

Více informací:

www.kultura-novopacko.cz a www.kna.cz/jicin

Dům setkání, Albeřice

Rekreační a školící zařízení křesťanského občanského sdružení YMCA Setkání nabízí:

Pletení košíků z proutí – Víkend pro rodinu

21. – 23. 1. 2011

Na této akci se můžete naučit, pod vedením zkušeného košíkáře R. Ševčíka, plést z vrbového proutí nebo pedigu a odnést si vlastnoručně vyrobený košík. Současně prožít vzácný čas se svojí rodinou a přáteli, vyplněný nejen tvořením ale i společným sdílením, lyžováním, modlitbou či hrami.

Zimní rekreace rodin

únor, březen 2011

Dům setkání, Albeřice (Krkonosy) nabízí v době školních prázdnin týdenní zimní pobyty rodin v příjemném prostředí křesťanského zařízení a krásné horské přírody, s vynikajícími podmínkami pro zimní sporty, za velmi příznivé ceny. Program je individuální podle zájmů rodin. Některé turnusy mají možnost využít nabídku společných programů: duchovních, tvořivých, nebo poradenství a přednášky zaměřené na rodinné vztahy.

Bližší informace a přihlášky i na jiné akce najdete na www.setkani.org nebo u M. Vyletala: ymca@setkani.org, tel: 731 625 615

Diecézní centrum pro mládež

Komunita Blahoslavenství zve všechny mladé od 15 do 18 let na víkend 28. – 30. 1. 2011 do Dolan u Olomouce. Možnost prožít ve společenství mladých víkend s Ježíšem, který dává našemu životu tu pravou chuť! Prostě „PEČKA“! Společné povídání, chvály, kreativní činnost a další. Cena 500 Kč. Kontakty: e-mail: dolanycamp@seznam.cz, tel.: 737 957 450. Komunita Blahoslavenství, 783 16 Dolany 24, www.blahoslavenstvi.cz.

SNB weekend

Od 28. do 30. 1. 2011 se na DCŽM Vesmír uskuteční snowboard weekend pro všechny, kteří touží po jízdě na „prkně“. Zváni jsou profici i začátečníci. Pátek v 18.00 hod. mše svatá. Začátek programu ve 20.00 hod. S sebou: spacák, přezůvky, prkno, přilba! Doporučený příspěvek 200 + 20 Kč/den + něco na vleky. Prosíme, hlase se na: DCŽM Vesmír, tel.: 494 663 140, e-mail: dczm.vesmir@atlas.cz, www.vesmir.signalny.cz.

Diecézní centrum pro seniory – program 2011

Zajímáme se o prarodiče, jejich vnoučata a mezigenerační vztahy

9. – 16. 7. – pobyt pro prarodiče s vnoučaty – I. turnus – Marianum, Janské Lázně

16. 7. – fórum o mezigeneračních vztazích – Marianum, Janské Lázně

16. – 23. 7. – pobyt pro prarodiče s vnoučaty – II. turnus – Marianum, Janské Lázně

20. – 27. 8. – pobyt pro prarodiče s vnoučaty a třígenerační pobyt (pro prarodiče, rodiče a děti) – III. turnus – Marianum, Janské Lázně

Pořádáme duchovní obnovy s oblíbenými přednášejícími

25. - 28. 3. - duchovní obnova nejen pro seniory s P. Janem Rybářem SJ - Marianum, Janské Lázně

27. 4. - 2. 5. - šestidenní duchovní obnova pro seniory a lidi středního věku s P. Ing. Miloslavem Fialou, OPraem. - Marianum, Janské Lázně

9. - 12. 5. - duchovní obnova pro seniory a osamělé seniory s Mons. ThLic. Bohumilem Kolářem - Marianum, Janské Lázně

19. - 22. 9. - duchovní obnova nejen pro seniory s Mons. ThLic. Bohumilem Kolářem

17. - 20. 10. - duchovní obnova pro seniory a animátory seniorů s P. Janem Rybářem SJ - Marianum, Janské Lázně

6. - 9. 12. - adventní duchovní obnova pro seniory a další zájemce s P. Janem Rybářem SJ - Marianum, Janské Lázně

Putujeme na zajímavá místa v diecézi, ČR i zahraničí

27. 3. - 3. 4. - pouť do Svaté země s otevřenou Biblií - Izrael, Sinaj

4. 5. - mezidiecézní setkání seniorů - den pro seniory, Svatý Kopeček

25. 6. - 1. 7. - duchovně-odpočinkový pobyt ve Vysokých Tatrách s výlety

8. - 17. 8. - pěší pouť do Santiaga de Compostely s návštěvou Fatimy v jednom zájezdu

Poznáváme blíže řeholní život

10. 9. - V. den s řeholnicemi - klášter Školských sester de Notre Dame, Hradec Králové

Setkáváme se pravidelně na diecézní úrovni

18. 6. - VII. diecézní setkání seniorů a jejich přátel - Hradec Králové

Podporujeme animátory seniorů

6. - 9. 5. - prodloužený tematický víkend pro animátory seniorů a zájemce o pastorační práci

se seniory s formačně-vzdělávacím programem - Marianum, Janské Lázně

5. 11. - diecézní setkání animátorů seniorů - Hradec Králové

- formačně-vzdělávací program pro animátory seniorů a zájemce o pastorační práci se seniory Aktiván - Nové Adalbertinum, Hradec Králové (v průběhu roku)

V naší nabídce nechybí ani další tematická setkání a vzdělávací kurzy

11., 12., 13. 1. - PC kurz - Biskupské gymnázium, Hradec Králové (další termíny budou v průběhu roku zveřejněny)

5. 2. - kurz základy manipulace s digitálním fotoaparátem a videokamerou - Nové Adalbertinum, Hradec Králové

3. - 6. 10. - manželské setkání seniorů - I. turnus - Marianum, Janské Lázně

6. - 9. 10. - manželské setkání seniorů - II. turnus - Marianum, Janské Lázně

10. 12. - adventní setkání s programem - Nové Adalbertinum, Hradec Králové

- vánoční program pro lidi v domovech pro seniory (termíny dle předchozí domluvy)

- společenství Simeon (setkání každý měsíc v Hradci Králové v Novém Adalbertinu)

- ostatní aktivity doplněné během roku

Podrobnější informace:

Biskupství královéhradecké - Diecézní centrum pro seniory
Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové

tel.: 495 063 661, mobil: 737 215 328

e-mail: dcs@diecezezhk.cz, web: www.dcszhk.cz,

www.animatori.cz, skype: seniori.diecezezhk.cz

Kolín

Duchovní cvičení 2011

30. 1. - 5. 2. Ignaciánská duchovní cvičení - I. týden; P. František Lízna SJ; (Poznat hloubku vlastního hříchu a hloubku Božího milosrdenství)

21. 2. - 25. 2. Ježíš je můj přítel; P. Josef Tichý SJ

9. 3. - 13. 3. Postní duchovní obnova pro všechny P. Josef Čupr SJ;

24. 3. - 27. 3. Malý kurz křesťanství (pro ženy) tým Cursillo; (přihlášky na tel: 222 210 331 - večer)

29. 3. - 2. 4. Postní duchovní obnova pro seniory; P. Josef Hladiš SJ

4. 4. - 8. 4. Ježíš je můj přítel; P. Josef Tichý SJ

15. 5. - 21. 5. Ignaciánská duchovní cvičení - II. týden; P. František Lízna SJ; (Poznat, milovat a následovat Krista)

24. 5. - 28. 5. Exerciie s Pannou Marií; P. Josef Hladiš SJ

6. 6. - 10. 6. Ignaciánské exercicie pro všechny; P. Vojtěch Suchý SJ

12. 6. - 19. 6. Ignaciánská duchovní cvičení pro řeholnice; P. Josef Čupr SJ

21. 6. - 26. 6. Ignaciánské exercicie pro všechny; P. Petr Havlíček SJ

4. 9. - 10. 9. Duchovní cvičení pro přátele přírody a ekology; P. Matuš Kocian

Mimo tyto termíny nabízíme možnost individuálního pobytu.

Ubytování v jednolůžkových pokojích s vlastním sociálním zařízením.

Cena pobytu (včetně stravy): 450,-Kč za 1.den, 350,-Kč za každý další den.

Kontaktní adresa: Exerciční dům, Kutnohorská 26, 280 02 Kolín; e-mail: exercicie.kolin@seznam.cz; tel.: 731 182 112.

Diecézní stolní kalendář pro rok 2011 - sleva!

V redakci IKD jsou k dispozici poslední kusy diecézního stolního kalendáře na rok 2011. Můžete si je objednat za zvýhodněnou cenu 40 Kč. Objednávejte v redakci IKD, Velké náměstí 35, Hradec Králové, tel.: 495 063 422, nebo na e-mailu: ikd@diecezezhk.cz.

CHARITNÍ LISTY 1/2011

KDYŽ MOHU NA NEMOCI ZAPOMENOUT, JAKO KDYBY NEBYLY

„Když jsem se dostala do částečné invalidity a sháněla práci, připadala jsem si jak agent s pitnou vodou. Nikoho nezajímalo, co umím. Jakmile se dozvěděli, že mám zdravotní omezení, řekli ne, vás nezaměstnáme, vy budete pořád chodit po doktorech, budete pořád doma. Během těch pěti let, kdy jsem sehnala práci vředy jen na pár měsíců, se mi zhoršil zdravotní stav o další tři diagnózy. Jsem moc ráda, že vznikla tato chráněná dílna, že jsem se konečně mohla uplatnit a někde pracovat,“ vypráví paní Květa Pokorná z Chráněných dílen u sv. Anny v Žirči. „Já také tak,“ přitakává její kolegyně. „Nás také tahle dílna zachránila. Jsme na tom obdobně,“ přidávají se další.

Co si vymyslíme, to uděláme

Přímo v areálu Domova sv. Josefa v Žirči, až dole v suterénu, spolu závodí dva šicí stroje. Na hravé polštářky ve tvaru slona nebo autíčka není momentálně čas. Paní Marie Josífková a Blaženka Šilová zpracovávají zakázku firmy na zdravotnické polohovací pomůcky, které dílna vyrábí a dodává v různých velikostech a tvarech

– podložky, válce, botičky. „Dostaneme-li takovou objednávku od firmy, je to pro nás jednodušší. Nemusíme se starat o odbyt, máme peníze na nákup materiálu,“ říká paní Blanka Špačková, vedoucí dílny.

Paní Květa Pokorná od svého stolu, kde na růžový hedvábný šál maluje bílé kvítky a ornamenty, k tomu dodává: „Na podložky, které lidi používají denně a musí jim dobře sloužit a vydržet, poskytujeme dva roky záruku! Za výrobky si ručíme, naše švadlenky odvádějí stoprocentní kvalitu.“

A o práci v dílně dále prozrazuje: „Moje doména je malování na hedvábí – šátky, šály, kravaty. Malované polštáře, to je doména Dášy Bergerové, která vytváří opravdové obrazy. I doma maluje obrazy, dělá i oleje. Jsme umělecko-tvořivá dílna i co se týká šití. Co si vymyslíme, to uděláme.“ A s chválou na paní Květu nezůstávají pozadu zas ostatní: „Květa je nevyčerpatelná. Neustále chrlí náměty, nápady. Teď malovala 150 šátků a šál, každý je jedinečný.“

pokračování na str. 20

Tříkrálová sbírka 2011

Dobročinnou akci Tříkrálová sbírka pořádá Charita ČR v celostátním měřítku již po jedenácté. **Koledující skupinky tří králů potkáte v době od 1. do 14. ledna 2011.**

Královéhradeckým králům a královnám požehná pomocný biskup a administrátor naší diecéze Mons. Josef Kajnek ve čtvrtek 6. ledna v 8 hod. v katedrále Sv. Ducha.

Tříkráloví koledníci putují dům od domu a přinášejí lidem radostnou zprávu o příchodu Boží lásky na svět skrze dítě narozené v betlémských jeslích. Přitom prosí o dar na pomoc lidem v nouzi. Prostřednictvím Charity můžete účinně pomoci bližním, kteří si sami pomoci nemohou. Přijměte, prosíme, tyto vyslance potřebných.

Koledníci Charity vybírají finanční příspěvky do úředně zapečetěné kasičky opatřené charitním logem a obdarovávají dárce drobnou pozorností – cukříky a kalendářky. Vedoucí skupinky je vybaven průkazem koledníka.

Výtěžek sbírky je tradičně určen na pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším potřebným především v regionech, kde se sbírka koná. Část výnosu sbírky je určena na humanitární pomoc do zahraničí.

Například v **Červeném Kostelci** budou koledníci vybírat příspěvky na zdravotnické a technické vybavení Hospice Anežky České a také nového mobilního hospice. V **Hradci Králové** a okolí budou občané přispívat na podporu poradenství pro oběti domácího násilí, domácí hospicové péče a Střediska rané péče Sluníčko, které pomáhá rodinám s handicapovanými dětmi v raném věku. Na **Pardubicku** budou koledníci prosit o dar na podporu domácí péče, mateřských center

pokračování na str. 20

Malované šátky a obrázky na hedvábí a další originální výrobky vznikají pod šikovnými rukama děvčat z Chráněných dílen u sv. Anny v Žirči. Foto: Vladka Dobešová.

Když mohu na nemoci zapomenout, jako kdyby nebyly... pokračování ze str. 19

Srdíčko otevřené

Paní Špačková má v dílně sedm zaměstnankyň, dohromady tvoří moc pěkný kolektiv. „To je důležitý moment,“ upozorňuje paní Špačková. „Protože všechna děvčata mají nějaký zdravotní problém, umí soucitit s druhým člověkem, drží jedna druhou.“ A děvčata se rozprávějí: „Práce je naším koníčkem, chodíme sem rády, u tvořivé práce je důležité, abychom se tu cítily dobře. Když je některá z nás déle nemocná, stýská se jí po ostatních a těší se zase do práce. Nabíjíme se tu, dílna funguje vlastně i jako pracovní terapie.“

Chválí také kolegyně, které dnes v práci nejsou. Vyprávějí o Olince Jakubcové, která ráno zajde do lesa a už o půl osmé jim do dílny přinese houbové řízky nebo borůvkový koláč. „Olinka je srdíčko otevřené, ve svém vlastním volnu podniká s klienty Domova sv. Josefa výlety, protože někteří nemají elektrický vozík, a tak potřebují někoho, kdo by je vezl.“

„A naše Hvězdička (Hvězdoslava Ebnerová), ta má dokonce vysokou školu. Teď je bohužel nemocná.“ Abychom byli úplní, nesmíme zapomenout na paní Vladku Jíchovou, která šije na odloučeném pracovišti v Červeném Kostelci, a paní Helenu Vatuňovou, která stříhá a řeže látky. „Ještě na malém zbytku

látky dokáže Helenka vymyslet nákras a nastříhat postavičku, je to až neuvěřitelné,“ pochvalují si děvčata.

Co dárek, to originál

Takový kolektiv opravdu umí léčit a uzdravovat, a že práce děvčata těší, je z jejich výrobků znát. Z rozmanitosti nápadů všech sedmi zaměstnankyň Chráněné dílny u sv. Anny se u nás doma o Vánocích radovala celá rodina. Neodjela jsem totiž ze Žirče s prázdnou. Nakoupit si a vybrat přímo v dílně, případně si i přijít smluvit přesně barvu, vzor a tvar výrobku může každý, kdo přijde. Dveře dílny jsou všem otevřené. A když se po dílně rozhlednete, neodoláte malovaným polštářkům s pejskem a kočičkou, s liliiemi nebo s kytarovým zákoutím. Určitě si vyberete z hedvábných kravat a obrazů, z roztomilých šitých hraček a praktických tašek a závesných kapsářů. „Jestli nás chce někdo podpořit, tak nejlépe odbytem. A originálním dárkem od nás potěšíte skutečně každého,“ uzavírá Blanka Špačková.

Katalog výrobků najdete také na webových stránkách Oblastní charity Červený Kostelec, která zřídila chráněné dílny pro lidi se zdravotním postižením hned v několika oborech – tvořivá dílna, zahradnictví, kuchyně a prodejna a počítačová dílna.

Vladka Dobešová

Tříkrálová sbírka 2011 pokračování ze str. 19

a nového projektu na pomoc rodinám. Na domácí hospicovou péči a další charitní projekty budou lidé přispívat také **na Ústecko-orlicku. Na Kutnohorsku** budou moci občané podpořit např. dostavbu a zařízení Klubu Atrium pro seniory. Mnohé Charity použijí výtěžek sbírky na zakoupení zdravotnických pomůcek a vybavení pro střediska domácí péče. **Část výtěžku Tříkrálové sbírky 2011 věnujeme také na projekt školního autobusu pro chudé děti v Indii.**

Informace o dalších záměrech Charity a doprovodných akcí sbírky v naší diecézi najdete na www.hk.caritas.cz. Pozvánky na mnohé z nich najdete v *Kalendáři na leden* na str. 21 a dalších stránkách lednových Char. listů.

Průběh Tříkrálové sbírky 2011 v celé ČR můžete sledovat mj. na www.trikralovasbirka.cz a www.charita.cz.

Generální partner: Nadace České spořitelny, **partneři:** T-Mobile, **mediální partneři:** Deník, Aktuálně.cz, Katolický týdeník, Radio Proglas, TV Noe.

Jana Karasová

Až potkáte tři krále, kteří se prokáží pověřením Charity Česká republika, otevřete jim nejenom dveře, ale také svá srdce... DĚKUJEME!

TŘÍKRÁLOVÉ DNY 2011

Setkání se třemi králi – 2. 1. v 15h u betléma, Pernštýnské nám., Pardubice – požehnání koledníkům biskupem Mons. J. Kajnekem, vystoupení souboru Perníček, setkání s primátorkou MUDr.

Š. Fraňkovou a krajským radním ing.

R. Línkem, poté průvod tří králů na koních městem. **Tříkrálové dny v Domě techniky – 3. až 8. 1.** – vždy od 10h filmy s náb. tematikou, odpoledne hudební program a tvůrčí dílny, 8. 1. v 10h – karneval. **Tříkrálový koncert – 9. 1. v 16:30h v kostele sv. Bartoloměje.**

Tříkrálová soutěž – výtvarná a literární soutěž pro děti a mládež u příležitosti Evropského roku dobrovolných činností na podporu aktivního občanství. Výstava prací v infocentru Pardubice Region Tourism od 18. do 28. 1.

Více na www.charitapardubice.cz.

Do Tříkrálové sbírky lze přispět také prostřednictvím **dárčovské SMS** ve tvaru

DMS KOLEDA
na číslo 87 777

Cena jedné DMS je 30 Kč,
Charita ČR z každé DMS obdrží 27 Kč.

Více o službách DMS na
www.darcovskasms.cz

anebo

bankovním převodem
nebo **poštovní poukázkou**
na konto:

66008822/0800
u České spořitelny
DĚKUJEME VÁM!

Pomoci můžete také sledováním

TŘÍKRÁLOVÉHO
KONCERTU

v neděli 2. 1. 2011
od 17:30 hod. na ČT 1

Účinkují: Miro Šmajda, Eva Pilarová, Láďa Kerndl, Tereza Kerndlová, Bob Flíedr a Bobci a skupina mako!mako
Moderují: Martina Kociánová a Jan Čenský

Koncert pořádá Charita ČR v Městském divadle Brno
Generální partner: Nadace České spořitelny, **partneři:** T-Mobile, **mediální partneři:** Deník, Aktuálně.cz, Katolický týdeník, Radio Proglas, TV Noe.

DĚKUJEME VÁM!

AKTUALITY

Celosvětový den nedonošených dětí byl uctěn bohoslužbou

ANTONÍNŮV DŮL/HAVL. BROD: V sobotu 20. 11. 2010 se v Antonínově Dole u Jihlavy konala mše sv. za nedonošené děti, jejich rodiny a ošetřující personál. Pořádala ji Oblastní charita Havlíčkův Brod a občanské sdružení Nedoklubko k mezinárodnímu dni předčasně narozených dětí (17. 11.). Záštitu převzala Nemocnice Havlíčkův Brod. Mši sv. celebroidl biskup Mons. Josef Kajnek u kapličky postavené ke Cti Panny Marie, která byla vysvěcena v červenci 2010 jako poděkování dědečka za život a zdraví těžce nezralých dvojčátek.

„Bohoslužba, věnovaná nedonošeným dětem a jejich rodičům, je připomínkou všech rozměrů života člověka. Je věnována dětem zdravým – původně nedonošeným, dětem, které zdravé být nemohou. Je vzpomínkou na děti, které při porodu a po porodu zemřely, a jejich rodičům, kteří tuto bolest nesou celým životem. Je věnována těm, kteří se o miminka „do dlaně“ po porodu a celé následné roky starají. Protože bez síly vzájemné mezilidské pomoci a někdy i pomoci osudu tato péče dlouhodobě vyčerpává, vede k slzám, narušeným vztahům a bolesti,“ vysvětlila MUDr. Magdalena Chvilová Weberová, dětská lékařka specializující se na nedonošené děti.

„Během mše sv. měli všichni lidé zapálené svíčky za ty, kteří se nemohli mše zúčastnit, a ti též doma či v nemocnicích měli zapálené svíce, a tak byli symbolicky propojeni s námi. Svíčky zároveň zahřívaly prokřehlou ruce,“ uvedla ředitelka Oblastní charity Havlíčkův Brod Bc. Anna Blažková.

Na obětní stůl byly spolu s prosbou o pomoc přineseny symbolické dary. Ty přinesly děti a zdravotní sestřička, která 4-0 let pomáhala právě nedonošeným dětem. Hořící svíčka byla symbolem dětí, které se nemohly narodit, nebo při porodu zemřely. Byla prosbou za rodiny těchto dětí.

Logo pomáhající organizace Nedoklubko a logo projektu „mámy pro mámy“ přinesly děti jako prosbu o požehnání vzájemné podpory maminek, které věnují dáreček matce nemocného dítěte v nemocnici. Tento projekt je symbolem pomáhajících srdcí maminkám, které mají mnohá léta strach o zdraví a vývoj svých dětí. Tento dar znamenal nabídnutou snahu všech dalších doprovázejících dobrých srdcí (pracovníků Charity a ostatních pomáhajících organizací).

Další dívka položila na obětní stůl miniaturní čepičku a botičky v příkrývce, přinesla symbolicky únavu sester, které se snaží malinkým dětem a jejich maminkám pomáhat při péči o nemocné novorozence.

pokračování na str. 22

KALENDÁŘ NA LEDEN

Putovní výstava obrazů

**lidí s mentálním postižením
z dílen Diecézní charity Würzburg-Eisinger
(Německo) a Oblastní charity Polička**

6. – 28. 1. 2011

Galerie a vinotéka u Kotýnků, Přelouč

Vernisáž 6. 1. v 16 hod.

Akce se koná pod záštitou náměstka hejtmana Pardubického kraje ing. Romana Línka
Mediálním partnerem výstavy je ČRo Pardubice
Pořádají: Charity Pardubického kraje

Tříkrálové koncerty

7. 1. od 16 hod

kostel sv. Vavřince, Náchod

účinkuje skupina OBOROH

Pořádá: Farní charita Náchod

8. 1. v 18 hod.

**kostel Narození sv. Jana Křtitele,
Přibyslav**

účinkuje hudební soubor LA VIA z Přibyslavi

Pořádá: Oblastní charita Havlíčkův Brod

Živý betlém

8. 1. od 9 hod.

Horní nám. (u děkanství), Humpolec

Pořádá: Oblastní charita Havlíčkův Brod

Tříkrálový průvod

8. 1. Polička od 9:00 do 9:30 hod.

**Průvod koledníků městem povedou tři králové
na koních**

Pořádá: Oblastní charita Polička

„Čtvrtý z mudrců“

9. 1. ve 14 hod.

**před kapličkou Nanebevzetí Panny
Marie, Malá Losenice**

Hra „Čtvrtý z mudrců“ tradičně zakončí Tříkrálovou sbírku ve farnosti.

Tříkrálový večer 2011

účinkuje: Teátr Víti Marčíka – hra „Robinson Crusoe“

16. 1. v 19 hod.

Lidový dům Litomyšl (Bělidla 392)

Tento večer je především poděkováním koledníkům
a je přístupný i veřejnosti.

Pořádá: Farní charita Litomyšl

pokračování ze str. 21 Aktuality

Posledním darem byl prasklý kámen ve tvaru srdce. Symbolická tíha rozhodování lékařů nad nejkřehčím životem, který se rodí i který odchází. Tento dar byl přinesen jako prosba za všechny lékaře, kteří bojují za životy malinkých, symbolizoval bezmoc, tíhu možných selhání i vděčnost za navrácené zdraví dětí.

Na bohoslužbu pod širým nebem přijelo kolem 150 lidí. Je pravděpodobné, že se z této akce stane tradice. **(H. Fikarová a Bc. A. Blažková, www.charitahb.cz)**

Jeden den slávy

POLÍČKA: Uplynulo už 5 let od doby, kdy Oblastní charita Políčka uspořádala svoji první adventní výstavu S vůní vanilky. Dne 26. listopadu si opět zopakovala svůj „jeden den slávy“.

Výstava koncipovaná jako vizuální, inspirativní, interaktivní a trochu vánočně nostalgický program trvá totiž pouhý jeden den, zato opakovaně zažívá velký úspěch a vysokou návštěvnost. Letošní účast byla zřejmě rekordní. Mezi 8 až 16 hod. ji zhlédlo cca 700 návštěvníků.

A co viděli? Místnosti dobově zařízené. V selské jizbě seděly sousedky a draly peři. Staří zde zavzpomínali, mladší se pokoušeli drát a poznávali úskalí zpracovávání tohoto létavého materiálu. V cukrárně z 30. let si prohlédli zdobené perníčky a nakoupili drobné dárky a adventní věnce – výrobky našich handicapovaných klientů AC dílen a Otevřených dveří. V další místnosti se mohli nechat inspirovat moderními vazbami a naučit se vyrábět papírové ozdoby a vytvářet postavičky do Betléma z těstovin. Poslední stanoviště bylo vyčleněno duchovní poloze Vánoc. Otec Benedikt a pan farář Tomšíček zde návštěvníkům na vystavených liturgických rouchách a předmětech představili Vánoce v ryze křesťanském pojetí i celý liturgický rok. Po celý den na chodbě hosty vítali klienti AC dílen dobrým slovem a zpěváčci zpěvem adventních písní. Po celý den se zaměstnanci Charity návštěvníkům cele věnovali a pro podtržení atmosféry se neváhali obléknout do dobového oblečení.

Příprava výstavy je náročná pro svoji košatost a krátkou dobu trvání. Její funkce se v průběhu let přesunula z prodejní akce více na propagační akci. Jsme rádi, když k nám hosté přijdou, jsme rádi, když se jim u nás líbí, těší nás, že nás opakovaně žádají, aby výstava trvala více dní. Vysvětlujeme, že to z provozních důvodů není možné a že nám ten „jeden den slávy“ stačí. Stačí nám, že o nás lidé vědí a věří, že svoji práci umíme dělat dobře – nejen tu výstavní, ale především tu profesní – služby pro naše klienty.

(Štěpánka Dvořáková, www.policka.charita.cz)

Draní peři: „Sousedky“ předvádějí draní peři a děti se ochotně zapojují. Většina z nich to ještě nikdy neviděla.

VZDĚLÁVÁNÍ

PROJEKT MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE S CHARITAMI Z NĚMECKA A SLOVENSKA

Diecézní katolická charita Hradec Králové zahájila v listopadu 2010 realizaci projektu mezinárodní spolupráce s názvem „**Profesionální pečovatelé**“, který je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem ČR v rámci operačního programu OP Lidské zdroje a zaměstnanost.

Hlavním cílem projektu je přenést zahraniční osvědčené know-how z oblasti péče o seniory a managementu charitních organizací, aplikovat je do prostředí České republiky, proškolit odborníky a vytvořit odborné výukové materiály.

Partnery projektu jsou Slovenská katolická charita Bratislava, Diecézní charita Würzburg (Německo) a Caritas – Vyšší odborná škola sociální Olomouc.

„V rámci projektu budou uspořádány tři vzdělávací semináře v každé z partnerských zemí a dále vypracujeme metodické výukové materiály pro pečovatelky a pečující rodiny podle podkladů našich zkušenějších kolegů z Německa,“ vysvětlila manažerka projektu ing. Zdenka Kumstýřová a doplnila, že „cílem je přenos know-how německých Charit k nám, především modelu plánování péče o seniory podle Prof. Moniky Krohwinkelové, který se používá téměř ve všech německých charitních zařízeních a službách pro seniory.“

První vzdělávací seminář se uskuteční v březnu 2011 ve Starém Smokovci. Přípravují ho kolegové ze Slovenska a jeho hlavním tématem bude „Kvalita sociálních služeb“. Za českou stranu zde budou přednášet Mgr. Martin Bednář, ředitel Caritas – VOŠs Olomouc a inspektor kvality, a PhDr. Miloslav Macela, ředitel Odboru rodiny MPSV ČR. V dubnu 2011 proběhne mezinárodní seminář v německém Retzbachu, který bude zaměřený na křesťanské prvky managementu. Jeho organizací zajišťuje Diecézní charita Würzburg a záštitu převzal Prof. Heinrich Pompey z Teologické univerzity Freiburg.

Třetí vzdělávací seminář uspořádáme my v říjnu 2011 v Litomyšli. Představíme na něm účastníkům model péče podle Prof. Krohwinkelové a také již vypracované nové výukové materiály pro pečovatelky a pečující rodiny.

Vzdělávací semináře jsou určeny pro ředitele a střední management Charit z ČR a partnery projektu.

Tento projekt navazuje na předchozí úspěšný projekt mezinárodní spolupráce z roku 2008 – 2009, který podpořil náměstek hejtmana Pardubického kraje ing. Roman Línek. Charity Pardubického kraje při něm navázaly spolupráci a vzájemně si vyměnily zkušenosti z charitní práce s partnery ze Slovenska a Německa.

TENTO PROJEKT JE SPOLUFINANCOVÁN EVROPSKÝM SOCIÁLNÍM FONDEM A STÁTNÍM ROZPOČTEM ČR V RÁMCI OPERAČNÍHO PROGRAMU OP LIDSKÉ ZDROJE A ZAMĚSTNANOST (OP LZZ).

Život vikariátů Havlíčkův Brod a Humpolec

Okrskový vikář v Humpolci P. Pavel Marian Sokol, OPraem, během návštěvy denního stacionáře Astra, autor: Luděk Bárta

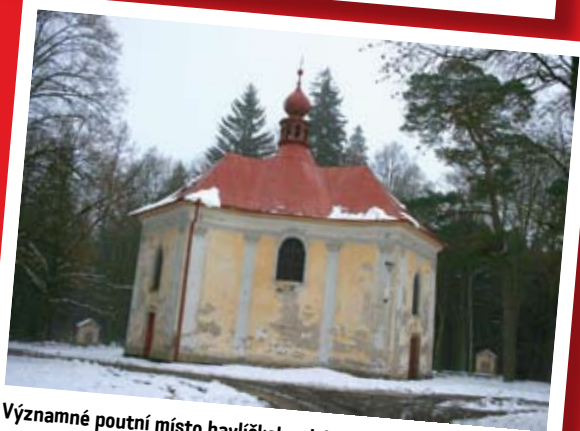
Procesí ke svatému Václavu ukrajuje první metry své trasy, autor: Jana Dománková

Komunitu Kongregace sester premonstrátek navštívil nedávno biskup Josef Kajnek, autor: archiv Kongregace sester premonstrátek

V Havlíčkově Brodě je silná tradice křesťanského skautingu, v září proběhl také skautský den, autor: archiv 3. oddílu Blesk Havlíčkův Brod

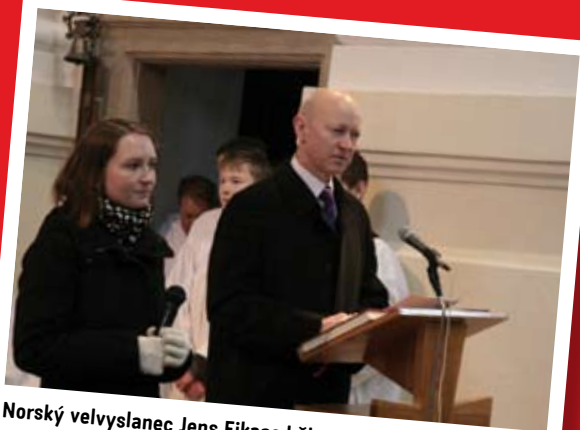

Významné poutní místo havlíkobrodského vikariátu – Svatá Anna, autor: Luděk Bárta

Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Čihošti, kde působil P. Josef Toufar, oběť komunistického pronásledování církve z 50. let, autor: Luděk Bárta

Znovuotevření poutního chrámu v Chlumku u Luže

Norský velvyslanec Jens Eikaas během proslovu,
autor: Luděk Bárta

Kázání pražského arcibiskupa Dominika Duky,
autor: Luděk Bárta

Mše svatá, autor: Luděk Bárta

Detail interiéru – milostný obraz, autor: Luděk Bárta

Detail interiéru – varhany, autor: Luděk Bárta

Detail interiéru – socha anděla nad oltářem, autor: Luboš Kozel